

שמירת עיניים כהלכה

מדריך פרטני כיצד לשמור על העיניים בדורינו משלב בדיני שמירת עיניים הלכה למעשה
מאת הרב אבישלום מונייצר שליט"א ישיבת "אמת ושלוש" ראש העין

• [הקדמה](#) • [אבל זה אסור](#) • [אתה מגזים](#) • [אל תהיה קיצוני](#) • [ביג](#)
• [דיל](#) • ["מסנן"](#) • [מומר לעבירה אחת](#) • [בשר לבן](#) • [ספר החנוך](#) • [חובות](#)
• [הלבבות](#) • [אני לא יכול](#) • [זה מענין](#) • [מבחן גורלי](#) • [היתרים אסורים](#) • [פשרה](#)
• [מביאה לפגיעה](#) • [חתונה בשכונה](#) • [מלכוד](#) • [מי זאת](#) • [? אחותי](#) • [דע את](#)
• [האויב](#) • [...נצחון בשניה](#) • [אחרון אחרון מנצח](#) • [מצוה גדולה](#) • [הנימוס](#)
• [מחייב](#) • [דגמאות מהחיים](#) • [להפסיד בגלל](#) • [אין בטוח](#) • [מסלת ישרים](#) • [תסתכל](#)
• [רגע](#) • [זהירות מונעת אסון](#) • [קדוש ה'](#) • ['נותן כחות](#) • [זהירות סכנה](#) • [אבל](#)
• [במקרה ראיתי](#) • [...מי הוא רשע](#) • [אינו מסתכל וחוטא](#) • [...נקוי ראש](#) • [מאיים](#)
• [עלינו](#) • [מציל](#) • [עובדה](#) • [!הדתי הזה](#) • [לא מפסיק להסתכל](#) • [נניח](#) • [...לי זה](#)
• [לא יקרה](#) • [התחיל בגדול](#) • [אינטר...מת](#) • [לדעת ולזכר](#) • [גולש על](#)
• [ההיתר](#) • [אתר ואתר](#) • [נפלו על אתר](#) • [לבד](#) • [מה יקרה אם](#) • [...יכל לקרא לכל](#)
• [אחד](#) • [...ה' יצילנו](#) • [אם נבין נצליח](#) • [אתר פצ"ץ](#) • [אני נוהר](#) • [מרעין](#)
• [בישין](#) • [שעת רצון](#) • [סגלה נגד מחלה](#) • [שומר אמונים](#)

הקדמה

ספר זה נועד לתת עצות שימושיות ומעשיות לכל מי שרוצה להגן על עיניו
ממראות אסורים.

לצערנו הרב בימינו כמעט ואי אפשר מבלי להכשל בפגימת עיניים כל
יציאה או הבטה לרחוב ואפילו לרגע אחד גורמת לחטאים רבים, ורבים
הרוצים לשמור על העיניים פשוט לא מצליחים, מנסים ושוב פעם
נכשלים.

וככל שאדם רוצה להשמר ומשתדל להזהר יותר כך המעידות כואבות
יותר, ולצערנו ההתמודדות הופכת קשה יותר מיום ליום.

מובאים כאן פתרונות הלכתיים ומעשיים על מנת שנלמד כיצד לנהוג
במקרה שיש נסיון של שמירת עיניים

נכתב בשפה פשוטה יעילה וקצרה, באופן שיתאים לנשיאה ביד ליוצאים לרחובה של עיר.

יהי רצון ולא תצא תקלה על ידי כלל וכלל.

ואזכה גם אני לידי מידת שמירת עינים באמת ובתמים.

**עבור הנאה רגעית
אדם יכול לאבד את אשתו וילדיו
יכול להפסיד את כל עושרו והצלחתו
יכול להחליף את עתידו ולאבד את מזלו**

**לעומת זו
אדם שמצליח להתגבר ולא להסתכל
לחסום את תאוותיו
לסגור את עיניו מול הרצון להסתכל
מרויח את כל עולמו
ברגע אחד של התגברות
מרויח את משאלותיו שמתגשמות
מרויח את אופיו וכוחו הרצוני להתגבר על תאוותו
מרויח ומרויח להיות קרוב אל ה' יותר מכל אדם אחר יודע היטב
שכל עתידו הוא שמור ומצליח**

זה קרה...

הרבה פעמים שמענו על בחור שהתפתב עם בחורה הם קבעו להפגש רק כדי לראות, ו...שם הוא נרצח

וגם קראנו על מקרים שבהם סוכני ביון משתמשים באשה יפה כדי לפתות פושע מבקש, היא מפתה והוא מתפתה וכך הוא מובל ישירות אל המלכודת ששמה קץ לחייו.

שמענו גם על הרבה מקרים שנשלחות נשים לפתות לוחמים שיפלו למלכודת.

עובדת שרוצה להתקדם, משתמשת בגשק הנשי כדי לזכות בקדום...

האוטובוס מאחר והשעה מאחרת היא ממחרת לעבודה ועוצרת "טרמפ" שיהפך לסיוט שישנה את כל חייך...

סומעים על מקרים פאלה ואחרים, והמכנה המשותף לכלם שהכל מתחיל מראיה ומהסתכלות.

כְּשֶׁמִתְחִילִים לְהִסְתַּכֵּל אֶז הַיָּצָר מִתְחִיל לִפְתּוֹת לְסִמָּא אֶת הָעֵינַיִם לְעֶרְפֵּל מִחֻשְׁבוֹת.

הַחֻכְמָה הִיא שֶׁכָּבֵר בְּרָגַע הָרֵאשׁוֹן לֹא לְהִסְתַּכֵּל, לֹא לְהִתְפַּתּוֹת לְשִׁמּוֹר עַל הָעֵינַיִם, כְּדִי שֶׁהַיָּצָר לֹא יוֹכֵל לְבַלְבֵּל.

כָּל רָגַע שֶׁאֵין אָנוּ שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם אָנוּ דּוֹמְמִים לְאוֹתָם פְּתִיִּים שְׁנוֹפְלִים לְטָרְף בְּדִיּוֹ שֶׁל הַיָּצָר הַחֻזֵק בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם

יָצָר הָעֲרִיּוֹת.

בְּכָל רָגַע שֶׁאָנוּ מִתְפַּתִּים וּמִסְתַּכְלִים, אָנוּ מוֹעֲדִים לְנִפְיֵלָה כּוֹאֶבֶת.

צְרִיכִים אָנוּ לְהִיּוֹת מְרַכְזִים בְּיוֹתֵר לְדַעַת שֶׁאָסוּר לָנוּ לְפּוֹל לְהַחְזִיק מֵעֲמֵד עַל מְנַת שֶׁלֹּא נֵאֱבֵד אֶת עוֹלָמְנוּ בְּרָגַע אֶחָד שֶׁל אֵי שְׁפִיּוֹת זְמַנִּית.

אבל זה אסור

כָּל יְהוּדִי אוֹמֵר בּוֹקֵר וְעָרֵב בְּקִרְיַאת שְׁמַע "וְלֹא תִתּוֹרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִיִּים אַחֲרֵיהֶם" וְכֵתֵב רַבֵּינוּ יוֹנָה (ספר שערי תשובה השער השלישי - אות סד) "וְגַם רַבִּים נוֹקְשִׁים וְנִלְכָּדִים בְּחֻלְלֵם הַחוּשִׁים הַנִּכְבָּדִים, חוּשׁ הָרְאוֹת, וְחוּשׁ הַשְּׁמַע. וְנֹאמַר עַל חוּשׁ הָרְאוֹת (במדבר טו, לט) וְלֹא תִתּוֹרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם, הַזֶּהרְנוּ בְּזֶה, שֶׁלֹּא יִסְתַּכֵּל אָדָם בְּאַשֶׁת - אִישׁ וּבִשְׂאֵר עֲרִיּוֹת פֶּן יוֹקֵשׁ בְּהֵן"

פְּתוּב בְּאוֹרְחוֹת חַיִּים בְּשֵׁם ה"ר יוֹנָה אָסוּר לְהִסְתַּכֵּל בְּאַשֶׁת אִישׁ מִן הַתּוֹרָה שֶׁנֹּאמַר וְלֹא תִתּוֹרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם וְאָסוּר לְהִסְתַּכֵּל בְּפְנוּיָה כְּלוֹמַר עַל אִשָּׁה רְיוּקָה, מִדְּבָרֵי קִבְלָה שֶׁנֹּאמַר בְּרִית כְּרַתִּי לְעֵינַי וּמָה אֶתְבּוֹנֵן עַל בְּתוּלָה.

וְכָל הַמִּסְתַּכֵּל בְּאַשֶׁת אִישׁ מְכַשֵּׁיל וּמְכַחֵשׁ כֹּחַ יָצָרוֹ הַטּוֹב וְהוֹדוּ נְהַפְדָּ עֲלֵיו לְמִשְׁחִית.

יֵשׁ אָסוּר נוֹסֵף מִן הַתּוֹרָה וְהוּא לְהִתְרַחֵק בְּאַשָּׁה כְּלוֹמַר לְחַשֵּׁב עָלֶיהָ מִחֻשְׁבָּה שֶׁל תְּאֻהָ וְאֶפְלוּ הִיא פְּנוּיָה.

וְחִמּוֹר הִתְרַחֵק פְּנוּיָה מִמַּגְעָה שֶׁעַל הִתְרַחֵק עוֹבֵר בְּלֹאוּ מִן הַתּוֹרָה שֶׁנֹּאמַר (דְּבָרִים כג י) וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבָר רַע וּפְרָשׁוּ רַז"ל (ע"ז כ:): שֶׁלֹּא יִתְרַחֵק בְּיוֹם וְיָבוֹא לִידֵי טְמֵאָה בְּלִילָה עַכ"ל (הובא בבית יוסף אבן העזר אות א).

טְעוֹת הִיא לְחַשׁוֹב שֶׁשְׁמִירַת עֵינַיִם זֶה רַק חוּמְרָא לְחֻסִּידִים, אֲלָא יֵשׁ אָסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל נְשִׁים וּבְכָל מִבְּטָ בְּאַשָּׁה, בֵּין צְנוּעָה וְכָל שְׁכֵן שֶׁאֵינָה צְנוּעָה, יֵשׁ אִיסוּר מִהַתּוֹרָה.

א. ראייה שטחית - כשרואה מבלי להתעמק, כגון כשעובר ברחוב ורואה אשה מולו ומסיר את מבטו, אינו עובר על איסור. אבל אם ממשיך להתסתכל עובר על איסור (משנה ברורה סימן עה ס"ק ז וראיה בעלמא לפי תומו בלא נהנה שרי אם לא מצד המוסר ובספר מנחת שמואל הוכיח דאדם חשוב יש לו ליזהר בכל גווני. וכתב

הפמ"ג דבמקומות שדרך להיות מכוסה כגון זרועותיה וכה"ג שאר מקומות הגוף אף ראייה בעלמא אסור וכתבו הפוסקים דבתולות דידן בכלל נידות הם משיגיעו לזמן ווסת ובכלל עריות הם:).

ב. אשה שאינה צנועה - אפילו ראייה שטחית אסורה באשה שאינה צנועה ולכן אין היתר לגשת לפקידה שלבושה בחציפות (פמ"ג בסי' ע"ה משב"ז סק"א להסתכל בלא נהנה שרי וכן משמע באבן העזר וכן הבין מדביר הב"ח דבלא נהנה מותר ראייה מעלמא מותרת אבל אם נהנה אפילו ראייה בעלמא אסורה).

ג. בגדים צמודים - כשלבושה בצניעות ובגדיה צמודים יש איסור בראייה בדיוק כמו אשה חשופה (כיון שההסתכלות עליה מעוררת הנאה בדיוק ואפילו יותר מאשה חשופה וכאן חמור יותר שחושב שאין בזה איסור כיון שהיא צנועה).

ד. אשה יפה - ראיית פני אשה יפה אפילו צנועה ומדבר עמה לצורך עבודה אסורה וצריך להסתכל לצדדים או להשפיל מבט (רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כא ואפילו להריח בשמים שעליה או להביט ביפיה אסור, ומכין למתכוין לדבר זה מכת מרדות).

מגזים

אתה

יש לדעת בברור באפן מחלט שאין כאן חומרא ואין כאן הגזמה אלא יש אסור ממש וזהו עקר הדין שאסור להסתכל על נשים.

חושבים שזה "מוגזם" "פנאטי" "רק לקיצונים" אבל האמת היא שכל אדם יהודי: חילוני, דתי, חרדי, מחוייב על פי התורה לשמור על עיניו ולא להסתכל על נשים.

בדיוק כמו שהוא נזהר שלא להקניס לפיו מאכלי אסור, ויודע שאין זו הגזמה לחפש פשרות על כל סוגי המזון,

וכפי שהוא מקפיד לשמור על השבת, ולצום ביום כפור, מניח תפלין, ושאר מצוות התורה, בדיוק כד צריך להזהר בראיות אסורות של נשים שאינן בצניעות, בבית וברחוב.

הידעת...

מי שלא שומר את העינים שיהיה בכל דרגה רוחנית שיהיה יצטרף לתן את הדין בבא היום

אפלו שפאן החשיבו אותו לצדיק בדרגה גבוהה שם הדרגות יהיו אחרות

ה. ילדה קטנה - כל שיש לה סימנים של אשה יש איסור להסתכל עליה אפילו שהיא מתחת לגיל שנים עשרה ויש מחמירים שלא להסתכל על כל ילדה (כל שמתחילה להיראות כאשה גדולה כבר יכולה להביא לידי הרהור ולכן יש איסור בראיתה).

ו. אשה זקנה - יש מקילים להסתכל על אשה מבוגרת כשאינן חשש הרהור וכוונתן טהורה (כיון שאין גורמת הרהור אין איסור להסתכל עליה אבל אין ראוי לעשות כן).

ז. אדם זקן - בכל גיל אדם מצווה על שמירת עיניים ולכן גם אדם זקן מאוד אסור בראיית נשים (בכל גיל אדם מצווה על שמירת עיניים).

אל תהיה קיצוני

שמירת עינים היא לא רק לחסידים ואדמו"רים אלא לאו מפרש ואסור תורה לכל בר ישראל! אסור גמור מדאורייתא! המקלים בזה עוברים על לאו מפרש מהתורה.

וכתב בספר "קב הישר" בשם האר"י הקדוש כי יש עוף הנקרא בתורה "ראה", ואמרנו חז"ל לפי שרואה למרחוק ומזנה בקדו, ולכן הפוגם בעיניו ומסתכל בנשים עונשו שיתנגלגל בעוף זה מדה כנגד מדה וסובל שם צער גדול.

אין הקלות או הנחות לתרדים דתיים או חלונים וטענה של "זה קיצוני" או "חמרה גדולה" אינה תועיל ביום הדין.

הגמרא אומרת

כל הצופה בנשים, סופו בא לידי עברה. יש "הבטחה" מחז"ל

שסופו בא לידי עברה...

דיילי בייג

חושבים לעצמנו... "מה כבר עשינו הרי לא ראינו שום דבר בכוונה סך הכל עברנו במדרכה וממול עברה אשה והסתכלנו אז מה, סך הכל אשה..."

וכאן הטעות הגדולה ביותר לחשוב שזה שום דבר משום שהמתח רואה, מצלם וקולט הכל!!!

כל פרט, אפילו הקטן והמזערי ביותר שבמבט הראשון לא מבחינים בו או מתעלמים ממנו, בכל זאת במח הוא מצלם ומתועד ולא ישכח לעולם,

ובנוסף לכך משפיע על האישיות של האדם ולכן ככל שרואים מראות אלימים הופכים להיות אלימים יותר וככל שרואים מראות של פריצות הופכים להיות פרוצים וחצפנים יותר כיון שהתמונות והמראות חודרות לתת מודע שבמתח ומשפיעות על ההתנהגות.

**החכמה לעבד את ה'
היכן שאדם נמצא
ובכל פעם שמתגבר
הוא יוצר לעצמו זכיות שמיוחדות רק לו
כיון שרק הוא זה
שעומד בנסיון.**

מסנן

סנון פרושו להפריד בין שני דברים, האחד חשוב, והשני "פחות". כיום התפתחה "מודה" של סנון בכל מיני תחומים כגון: בעלי מקצוע מסננים לקוחות, חשובים יותר, וחשובים פחות.

יש מסננים שיחות טלפון כלומר לחשובים עונים ואת החשובים פחות דוחים. הכל לפי סלם החשיבות.

לצערנו גם בעבודת ה' נכנס אפי הסנון. יש הנוהגים לסנן מצוות. ולכן להם יש מצוות חשובות יותר ויש פחות,

על החשובות מקפידים ועל האחרות בכלל לא מקפידים. מותרים עליהם מכל מיני סבות: קשה, לא נעים, מתביישים, לא מקבל בחברה ועוד סיבות...

מסננים הרבה הלכות של קרבה לעריות, שיחה עם אשה וכו' לחיצת ידים, רקודים מערבים וכו' שמירת עיניים, מסננים ומותרים עליהם כי החברה לא מאפשרת לשמור על כך, אפילו שיש בזה אסור תורה.

מי יכול לבחור בין האיסורים ולומר על איסור זה אני מותר, ועל אסור זה אני מקפיד ???

הרי כל האיסורים נתנו מבורא עולם ואין לנו רשות לבוא ולסנן אלא את הכל צריכים לעשות אפילו שקשה או לא מקובל.

"סנון מצוות" הוא אחד מהחטאים החמורים ביותר שקיימים כיון שיש בך עלבון לתורה ולבורא שאדם בשר ודם קובע לעצמו איזה מצוות לשמור ואיזה לא.

בחור שמתוך יראת השמים שבו נמנע מלחטוא

זוכה שהקב"ה משתבח בו בכל יום.
ומשמח את ה' בכל רגע שעוצם את עיניו ולא חוטא (פסחים קיג).

מומר לעבירה אחת

כתבו בספרי המוסר (רבינו יונה בשער ראשון אות ו) : "כל אשר אינו נזהר מחטא מסים באפן קבוע ומותר על האסור ואינו מקבל על נפשו להשמר ממנו, גם אם הוא מהעונות הקלים, אף על פי שהוא נזהר מכל העבירות שבתורה, קראוהו חכמי ישראל מומר לדבר אחד, ואת פושעים נמנה, וגדול עונו מנשא" עכ"ל.

רואים כאן התניחיות חמורה עד כדי כך שגדול עונו מנשוא והסבה לכך משום שאין אפשרות ליהודי להחליט לעצמו איזה מצוות לקיים והיכן להתפטר.

אין להיות חצי יהודי או חצי דתי. כל יהודי חייב בכל תנ"ך מצוות,

וכשיהודי לוקח על עצמו את האחריות, ומחליט מה יותר חשוב ומה פחות. על מה להקפיד ועל מה לוותר.

הרי במעשה זה הוא מראה שהתורה בשלימותה לא מתאימה לו

ועבדה היא שהוא בוחר את המתאים לו ואת השאר זונח.

עוון זה חמור ביותר כי יש כאן מרד בבורא עולם שנתן את כל התורה והמצוות. ועל זה נאמר "ארוך אשך לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם"

כלומר, אשר לא יקבל על נפשו לקיים את כל דברי התורה מבלי יוצא מהכלל.

ולכן אי אפשר לוותר על מצוות שמירת עינים. אי אפשר להקל בנושא של לחיצת יד לאשה, או אסור יחוד, רקודים מערבים, ושאר הקלות שונות שהתקבלו בלב העם בטעות. אלא את כל המצוות צריך לקיים

ואדם שלא מקיים אחת מהמצוות באופן קבוע, כל עוד שאינו חוזר בתשובה נקרא יהודי מומר לעבירה אחת.

ח. תמונות - אסור להסתכל על תמונות נשים אפילו לשם לימוד וכל שכן שאסור לצייר פורטרט של אשה (כיון שיש בזה הרהור בוודאי).

ט. ציור - אסור להסתכל על ציור של אשה ולכן אין לטייל במקומות שיש שם ציורי נשים אפילו שזה נחשב ל"אומנות".

י. אשה שנפטרה – אסור להסתכל על תמונת אשה אפילו שכבר נפטרה (אע"פ שיש שכתבו להתיר להסתכל על תמונה של אשה שנפטרה אבל המציאות מוכיחה שגם בתמונות אלו שייד הרהור עבירה ולכן יש לאסור).

לבן

בשר

יודעים שאסור לאכול בשר חזיר ושינה אסור מהתורה ואף אחד לא רוצה להקל בזה.

יודעים גם שאסור להדליק אש בשבת וגם בזה אף אחד לא רוצה להקל.

וכולנו מסכימים שעל שלוש עבירות יתרג ובל יעבור: שפיכות דמים, עבודה זרה, וגילוי ערויות,

והפריש של יתרג ובל יעבר הוא שאם עושים תנאי ליהודי ופוקדים עליו לחלל שבת או למות מתר לו לחלל שבת ובלבד שיציל את נפשו.

ואם תופסים יהודי ואומרים לו תאכל בשר חזיר או שתמות, יאכל חזיר ולא ימות כי על זה אין צווי של יתרג ובל יעבור.

אבל על גלוי ערויות יש צווי של יתרג ולא יעבר על אסור של גלוי ערויות.

כמוכא בגמרא מעשה באדם אחד שנתן עינו באשה אחת, והעלה לבו "טינא". כלומר מרב אהבה לאותה אשה חלה בחלי מסכן שיכל לגרם למות באו ושאלו לרופאים, כיצד יתרפא?

אמרו הרופאים אין לו תקנה, עד שיעשה אתה מעשה ממש. שאלו את חז"ל האם אפשר להתיר לו לעשות מעשה עם אותה אשה לצרף רפואה?

אמרו חכמים: ימות ואל יעשה מעשה!

הציעו הרופאים פתרון אחר על מנת להצילו שלכל הפחות תעמד לפניו שלא בצניעות על מנת שיתרפא. ושוב פסקו חז"ל: ימות ואל תעמד לפניו בפריצות...! הרופאים הציעו שלפחות תדבר עמו מאחורי הגדר כדי שהחלי לא יתגבר. פסקו חכמי ישראל: ימות ואל ידבר עמה כלל אפלו לא מאחורי הגדר!

גמרא זו מלמדת כשיש אדם חולה מרב אהבה עדיף שימות ולא יסתכל ולא ידבר עם אותה אשה

אפלו שבמקרים אחרים כגון חלול שבת עבור חולה או תרופות לאדם חולה אפלו ללא כשרות יש מקרים שמתירים משום פקוח נפש. אבל שאר עברות הנוגעות לערויות, אין היתר אלא ימות ולא יגע בה ימות ולא יסתכל. כי הסתכלות על נשים חמורה ביותר. ואם

כָּדָה הַחֲמִירוּ בְּסִפְּנֵי חַיִּים אִזְּ אִיךָ אֶפְשֶׁר לְאַדָּם בְּרִיא לְבֹא וּלְהַקְלֵל וּלְהַסְתַּכֵּל עַל נְשִׁים שְׂאִינָן צְנוּעוֹת.

הַחֲנוּךְ

סֵפֶר

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה שְׂאִסוּר לְהַסְתַּכֵּל אֶפְלוּ בְּשַׁעֲרֵהּ שֶׁל אִשָּׁה הָאֲסוּרָה לוֹ וְאֶפְלוּ לְשִׁמּוּעַ קוֹלָהּ לְכַוְנָה שְׂיִהְיֶה בָּהּ אֲסוּר, וְאֶפְלוּ לְהַסְתַּכֵּל בְּבִגְדֵי צִבְעֵי שֶׁל אִשָּׁה, כְּלוּמַר בְּבִגְדֵים נָאִים שֶׁדִּרְכָן לְעִשׂוֹתָן מִבְּגָדִים צְבוּעִים אֲסוּר לְהַסְתַּכֵּל בָּהֶן כֹּל זְמַן שֶׁמִּכִּיר הָאִשָּׁה הַלּוֹבֶשֶׁת אוֹתָן, לְפִי שְׂמִתּוֹךְ רְאִיתָ הַמְּלַבּוֹשׁ יָבֹא לְהִרְהֵר בָּהּ. וְהִרְחִיקוּ גַם-כֵּן שֶׁלֹּא לְשָׂאֵל בְּשָׁלוֹם אִשָּׁת אִישׁ כָּלֵל וְאֶפְלוּ עַל יָדֵי בַּעֲלָהּ (קִידוּשִׁין ע ב. וּבִתּוּסֵי שֵׁם ד"ה אִין שׁוֹאֵלִין):

כָּלֵל הַדָּבָר הוּא שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה הָאָדָם שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם הַמְּבִיאוֹ לְיַדֵי הִרְהוּר בְּנָשִׁים, לֹא בְּמַעֲשֵׂה וְלֹא בְּדַבּוּר וְלֹא שׁוּם רְמִזָּה לְקִרְבַּ דַּעַת הָאִשָּׁה עִם דַּעַתּוֹ

יְזַהַר כָּל-אֶחָד וְאֶחָד לְשִׁמּוּר עֲצָמוֹ לְפִי מַה שְׂיִמְצָא אֶת גּוּפוֹ, כִּי הֵשֵׁם יִרְאֶה לְלִבָּב (שְׁמוּאֵל א טו ז):

וּמִכָּל מְקוֹם, לְפִי הַדּוּמָה מִכָּל מַה שֶׁהִזְהִירוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אִין אָדָם רִשְׁאֵי לְזוּי מִמוּסָרָם הַטּוֹב,

וְאִף עַל פִּי שֶׁהוּא מוֹצֵא עֲצָמוֹ חֲשׂוֹךְ הַתְּאֵוָה קֶצֶת, לֹא יֹאמֶר כִּינּוֹן שְׂאִנִּי מוֹצֵא עֲצָמֵי כֵן מַה אֲכַפֵּת לִי אִם אֶסְתַּכֵּל בְּנָשִׁים, כִּי יוֹדַע אֲנִי בְּעֲצָמֵי שֶׁלֹּא יִתְעוֹרֵר יְצָרִי בְּכָד, שֶׁהִרְבֵּה אָמְרוּ כּוֹ וְנִכְשְׁלוּ.

וְעַל זֶה רְמִזוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (סוּכָה נב, א) בְּאֶמְרָם כִּי הִיָּצַר בְּתַחֲלָה חֲלָשׁ מְאֹד, וְהוֹלֵךְ וּמִתְחַזֵּק עַל הָאָדָם הִרְבֵּה.

וְאַתָּה בְּנֵי הַזֶּהָר עַל זֶה מְאֹד וְאֵל יִבְטִיחֶךָ יְצָרְךָ, וְאֶפְלוּ אִם אֶלְךָ עֲרַבִים יִתֵּן לְךָ.

אֲנַחְנוּ אִין לָנוּ לְפָרֵץ אֶפְלוּ גֵדֵר קָטָן בְּעִנְיָנִים אֵלוּ כָּלֵל, אֶלֹא לְשִׁמּוּר כֹּל הַהִרְחָקִים שֶׁהוֹדִיעוּנוּ

וּבִמָּה שֶׁלֹּא הִזְכִּירוּ יֵשׁ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְעִשׂוֹת כְּפִי מַה שְׂיִמְצָא אֶת גּוּפוֹ מוּכָן כְּמוֹ שְׂאֶמְרָנוּ שְׂאִם הוּא מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ שְׂצָרִיךְ גֵּדֵר אִף עַל הַמִּתֵּר יְגִדֵר עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שְׂמִצִּינוּ (קִידוּשִׁין פא, ב) אֶחָד מִן הַחֲכָמִים שְׂאֶמֶר הִזְהִירוּ בִּי מִפְּנֵי בִּתְּי. וְאִף עַל פִּי שְׂמִתֵּר לְאָדָם לְהִתְיַחַד עִם בִּתּוֹ,

לְפִי שְׂעִנְנוּ זֶה קֶשֶׁה מְאֹד וְיִצָר הִרְע חֲזָק בּוֹ, עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִרְבּוֹת בְּשִׁמְרָה.

וְאִם יִחְשַׁב הָאִישׁ בְּפִגְעוֹ בְּאִשָּׁה נְאֻהָ כִּי גִיהֵנִם פְּתוּחַ בֵּין רִיסֵי עֵינֶיהָ, וּבְאִשׁ תְּמִיד תּוֹקֵד כָּל הַקִּרְבַּ אֶלֶּיהָ וְיִחְזִיר כָּל מַחְשְׁבוֹתָיו אֶל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֹא תִהְיֶה לוֹ לְפִוְקָה.

בְּפִרְט בִּימֵינוּ שְׁלָנוּ שֶׁהִיָּצַר הִרְע מִשְׁתַּלָּל וְהִפְרִיצוֹת פּוֹרְצַת גְּבוּלוֹת לֹא נִתְּן לָנוּ אֶלֹא רַק לְבָרַח מִכָּל חֲשָׁשׁ שֶׁל נִסְיוֹן כִּינּוֹן שֶׁהַסְכָּנָה אוֹרְבָת וְאִין אֶחָד שְׂיִכַּל לומר לִי זֶה לֹא יִקְרָה כִּי בְּרָגְעֵי הַנִּסְיוֹן כָּל אֶחָד יִכַּל לִפְלֹא.

בן אדם! ראוי לך לדעת, כי השונא הגדול ביותר שיש לך בעולם הוא... יצחק!!!

הנמסך בלחות נפשך, והמערב במזג ריחך, והמשתתף עמך בהנהגת חושך הגופניים והרוחניים,

המושל בסודות נפשך, בעל עצתך בכל תנועותיך הנראות והנסתרות, שתהיינה ברצונך, האורב לפתות פסיעותיך,

ואתה יטן לו והוא ער לך...

ואתה מתעלם ממנו והוא אינו מתעלם ממך...

מזהיר אותנו חובות הלבבות מיצר הרע שלעולם אינו נח. מבלבל את האדם נוטן לו לחשוב שהמעשה שמתכונן לעשות הוא מצוה

והדרך לחטא, רצופה במעשים טובים...

חושבים שרק נציץ כדי ללמוד או כדי ללמוד ונמשכים אחר ההבל לאט לאט ועל ידי כך השומע ליצר נלכד במלכדת.

יא. לשם נישואין – בשעת הצורך מותר לרווק להסתכל באשה רווקה לשם נישואין בלבד ויותר מזה אסור (רמב"ם שם ומותר להסתכל בפני הפנויה ולבדקה בין בתולה בין בעולה, כדי שיראה אם היא נאה בעיניו ישאנה ואין בזה צד איסור ולא עוד אלא שראוי לעשות כן, אבל לא יסתכל דרך זנות הרי הוא אומר ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה).

יב. העברה מיד ליד - מותר להעביר מעות מיד איש לאישה כשלא מתכוין להסתכל או להינות מיופייה אבל אם מעביר מיד ליד ומסתכל על אצבעות או הציפורניים, כגון על ה"לק" ומתרשם מיופיה עובר איסור מהתורה ולא ינקה מדינה של גיהנם (מסילת ישרים פרק יא).

יג. שמירת עינים במשפחה - גם במשפחה הקרובה יש חובה להשאר צנועים ולא לעבור על גזרות של חז"ל במיוחד כשיושבים גיסיים וגיסות בני דודים ובני אחים צריך להזהר לא להכשל ולא להכשיל

יד. חילונים במשפחה - כשיש בני משפחה שרחוקים מהתורה ומהמצוות לכתחילה צריך לחזקם ולקרבתם אך כשיש חשש אפילו הקל ביותר שיש סכנת רפיון במצוות בגלל האירוח כגון צניעות הלבוש או הכשר התבשילים יש להימנע מכך (שלא אומרים לאדם תחטא כדי שאדם אחר לא יחטא).

טו. לבוש קצר – אדם שצריך לקדש לפני נשים שאינן צנועות יסתובב כולו או לפחות יסובב ראשו מפניהן כדי שלא יאמר דברי קודש לפני נשים שאינן צנועות אבל כשאי אפשר לעשות כן יעצום עיניו ויקדש (שו"ע אורח

חיים סימן עה סעיף ו היתה ערוה כנגדו, והחזיר פניו ממנה, או שעצם עיניו, או שהוא בלילה, או שהוא סומא, מותר לקרות, דבראייה תליא רחמנא והא לא חזי לה. וכאן יש מחלוקת בין האחרונים שסוברים ששום דבר לא מהני רק החזרת פנים דפירושא דלא יראה אינו שהוא לא יראה אלא שלא יהא ראוי להתראות ולכן לא מהני עצימת עינים או לילה או סומא כיון שאחרים העומדים במקומו יכולים לראות. וכן במשנה ברורה שם ס"ק ה הביא דברי הנשמת אדם שכתב דלכו"ע זה לא הוי אלא מדרבנן ומהני בזה עצימת עינים והביא את דברי החולקים בביאור הלכה ד"ה במקום שדרכה וכתב שכשאי אפשר בענין אחר המיקל וסומך על דברי הב"ח ופמ"ג להתיר בעצימת עינים אין מוחין בידו וכן פסק בשו"ת יביע אומר חלק ג או"ח סימן ז כללא דמילתא שישנם סניפים רבים להקל בעצימת עינים לברך מול הנשים החשופות זרוע וצואר וכדומה).

טז. להסתכל על הכלה – אין היתר לאיש להסתכל על הכלה לשם הנאה

או לבחון יופייה (במס' כתובות יז ע"א א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן: מותר להסתכל בפני כלה כל שבעה, כדי לחבבה על בעלה. ולית הלכתא כוותיה וכן כתב בשו"ע אה"ע סי' סה סעי' ב אסור להסתכל בכלה.).

יז. נגיעה בקרובות משפחה - אין שום היתר לחבק או לנשק אחת מקרובות משפחה כגון דודה גיסה ואחיות ואפילו מדרכי נימוס יש בזה

איסור (רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כא הלכה ו המחבק אחת מן העריות שאין לבו של אדם נוקפו עליהן או שנשק לאחת מהן כגון אחותו הגדולה ואחות אמו וכיוצא בהן אע"פ שאין שם תאוה ולא הנאה כלל הרי זה מגונה ביותר ודבר אסור הוא ומעשה טפשים הוא, שאין קריבין לערוה כלל בין גדולה בין קטנה חוץ מהאם לבנה והאב לבתו. שולחן ערוך אבן העזר סימן כא סעיף ז וכן בכל הפוסקים).

יח. אירוע משפחתי מעורב – אין היתר ללכת לאירוע מעורב ששם

רוקדים נשים וגברים ביחד וכן כשיש שם נשים שאינן צנועות ואפילו אירוע משפחתי קרוב אין אומרים לאדם עשה חטא בשביל חברך ולכן כשהולך לשמח חתן וכלה וגורם לעצמו נזק שרואה נשים שאינן צנועות עדיף שלא ילך (בדבר ריקודים בתערובות אנשים ונשים הוא דבר פשוט שאסור אף עצם הדבר, ולהרמב"ם פכ"א מא"י"ב ה"א הוא לאו מדאורייתא שלוקין עליו, לבד איסורים אחרים הבאים מזה שעובר על ונשמרת מכל דבר רע שהוא האיסור על הרהור בנשים כדאיתא בכתובות דף מ"ו, ולהיות במקום שהנשים הולכות מגולות יש בזה איסור הסתכלות אף בלא כוונה ליהנות דבכוונה ליהנות אסור אף באצבע קטנה של אשה וכ"כ בשו"ת אגרות משה אבן העזר ח"ב סימן יג. ומה שכתבנו שאין אומרים לאדם חטא בשביל חברך כמובא בחז"ל דאין אומרים לאדם חטא כדי שיזכה חברך ויש מתירים ללכת רק לחופה בלבד כשאין שם בעיה של צניעות ואפשר לבקש מהמזמינים מקום ישיבה בהפרדה מלאה ולשבת שם כשאין שם מוזיקת רקע שאסורה בשמיעה וכן אין בעיה של כשרות המזון)..

יט. שלובי זרועות - בעל ואישה אין להם ללכת ברחובות העיר או בפני

רבים שלובי זרועות או בשאר מצבים של חיבה (כ"כ הרמ"א בשו"ע אבן העזר סימן כא סעיף ה שאין לנהוג אפילו עם אשתו בדברים של חיבה, וכתב שם הטעם בבית שמואל ס"ק יב משום שהרואה יבא לידי הרהור חטא).

כ. ישיבה מעורבת וריקודים ניפרדים - אין לשבת במקומות מעורבים

נשים וגברים אפילו שהריקודים ניפרדים אלא צריכה להיות הפרדה מוחלטת בין גברים לנשים (כתב בשו"ת אגרות משה אורח חיים ח"א סימן מד שישבת מעורבין ממש הוא הרבה יותר חמור מלישב בצד אחר בלא מחיצה. ומה שכתבו שיש שהתירו לשבת עם קרובות משפחה הני מילי כשהן צנועות ואין כאן חשש של הרהור אבל כשיושב מול נשים שאינן צנועות הרי לא יכול להנצל משום הרהור ויש כאן איסור חמור).

העולם הזה הוא עולם של נסיונות ולכן הרחוב מלא פיתויים וקשה לעמד בנגדו, אנו חייבים לעמוד בנסיון, להתמודד. ולא להשבר מנפילות. על מנת לנצח ולא להכשל צריך לדעת שהקושי הוא ברגעים הראשונים של המפגש עם המראה ברגעים שמתקזמת מלחמה פנימית להסתכל או לא להסתכל לחטוא או להשמר, דרכו של היצר לפתות רק להציץ, לחטא מעט ואחר כך מפתה לחטא הרבה מאד

ואם מצליחים להתאפק ולא להסתכל בפעם הראשונה אז ההמשך קל יותר. אבל כשלא מתאפקים ומסתכלים אפלו לשניה אחת, היצר תופס כחות ומושך להסתכל עוד ועוד מבלי רצון להפסיק..

וכשיוצאים את הטכניקה של היצר אפשר להלחם בנגדו ולנצח כבר ברגע הראשון וכך אין את הרצון להמשיך לחטוא.

אחת הטכניקות המתקדמות של היצר להכניס בלב סקרנות כלומר אדם לא מתכוון לחטוא ולא לעבור עברה. אבל הוא מסתקרן לדעת כיצד, איך, כמה, ולמה היצר יודע פשרוים לדעת הכל, אז הסכוי לחטוא הוא גבוה וזוהי אחת הסבות הגורמות לנו לרצות להסתכל מסביב ללא פגנה רעה, בתמימות מבלי שום רצון לחטוא, רק כדי להחפזם ולספק את יצר הסקרנות. מעניין אותנו מה יש שם, איך זה בנוי, וכיצד זה נוסע...

כל עוד היא מנותבת לדברים הנכונים במינון הנכון. הסקרנות מדה טובה, החכמה היא לא להניח להרגל ההסתכלות להטעות אותנו, להיות מרפזים ולחשוב רגע לפני, כדי שלא נבוא לידי מעשה שנתחרט עליו מפני שלא כל דבר צריך לדעת ולא כל דבר מתר לראות.

אדם סקרן מועד לפגם בעיניו יותר מכל אדם אחר כיון שאינו חוסך במבטים לצדדים וגם רוצה לדעת הכל. מה שגורם לפגימת עינים ללא כל צורך.

נכשלים בקלות, בחדשות, בעתונים, מתחילים בהיתר ועוברים לאסור ככל שמסתכלים יותר כך נכשלים יותר

כשעוברת אשה, או משאית העוברת עם תמונת פרסומת, ברגע קטן של בלימת הסקרנות אפשר להנצל מנזק גדול.

פשוט לא להתעניין מה מצלם על המשאית, מה בליח מודעות ומי אלו שעוברים במדרכה ממול.

כאשר אדם נתקל באשה ברחוב ומתוודע סקרנות מסתכל הרי זו הוכחה ברורה שהוא נגוע בחולי הזה של "לראות". אם הוא לא חושב להוריד את המבט מיד, סימן שהוא לא מבין את המשמעות של ראייה אסורה.

אם הוא עובר ברחוב, ועוברת לפניו אשה ואפילו הצנועה ביותר ומתוודע סקרנות מסתכל, זה סימן שהוא לא שומר על העינים

וכשהמצב כך זה אומר שצריך לחזור בתשובה באופן מידי, להפסיק להסתכל על כל דמות שמעבר לכביש, להיות אדם השומר על העינים ולא מסתכל על נשים בכל כפי שנספק בדברי חז"ל.

הגאון הרב זילברשטיין שליט"א מספר, שזכה לשמע פעם מדברי של הקדוש בעל"שומר אמונים"זצוק"ל שאמר, היות ואמרו חז"ל כל הרואה דבר ערוה לפניו ואינו זן את עיניו ממנו זוכה ורואה פני שכנה, אם כן, כיון שברגע זה נמשך עליו אור השכנה, מסגל זמן זה להתפלל ולבקש בקשותיו הנצרכים לו בעוד עיניו למטה וגובר הוא על יצרו.

רגע זה מסגל לקבלת כל בקשה.

היתרים

אסורים

ברגע שאדם נכנס למקום שיושבים מערב הוא נכשל בכל רגע של הנאה ממראה אשה, הוא עובר על אסור מהתורה.

אין היתר לחטוא בשביל לשמח חתן וכלה אפילו שכונתו לשם שמים זהו מקום סכנה שבטוח שהוא יחטא במראות אסורות לא יתכן שאדם יהיה נוכח בכתנה מערכת מבלי לפגם בעינים הרי נשים מגיעות לארועים בלבוש שנועד למשך את העינים ועבדה שכל אשה לפני שהיא יוצאת, מתעקבת מול המראה על מנת שתראה בשיא יופיה.

אין שום היתר לרקוד רקודים מערבים ואין שום היתר להסתכל על נשים רוקדות יש באלה שרועים להשען על היתר ישיבה מערכת וצריך לדעת שממי שכתב להקל בזה, לא התכוון לאחד שיושב ליד נשים ומסתכל ונהנה מהמראה שלהן במיוחד בכתונות הרי זה בלתי אפשרי שלא לפגם בעינים מי יכל לומר על עצמו שהוא לא יפשל פשיטבו מולו כל מיני נשים.

כא. אלבום תמונות - אסור לאיש להסתכל באלבום תמונות שמופיעות שם נשים בפרט כשאינן צנועות (הרי הן כשאר תמונות שאסור לאדם לראות בפרט שהן לא כולם קרובותיו).

כב. וידאו - אין היתר לאיש לראות נשים רוקדות בחתונה וכד' וכן להסתכל על שאר נשים לכן יש לעשות צלמת לנשים וצלם לגברים שני עריכות צילום נפרדות (וזהו עיקר הדין ולא חומרא כיון שיש איסור לאיש לראות נשים רוקדות לכולי עלמא).

כג. צפייה בחתונה משפחתית - אסור לגברים לצפות בחתונה משפחתית כאשר מופיעות שם נשים אפילו שאינן רוקדות (כיון שיש איסור לצפות בנשים אפילו שמופיעות בחתונה ואינן רוקדות וכאן הנזק הוא חמור כיון שחושב בליבו שזוהי הסתכלות המותרת אבל האמת היא שהיא אסורה מעיקר הדין).

כד. קרובות משפחה - יש איסור הסתכלות בקרובות משפחה כגון בנות דודות שלבושות שלא בצניעות (כיון שהן מביאות לידי הרהור ואין אפשרות להנצל מכך אפילו שהן קרובותיו יש איסור בזה).

שימו לב...

כְּשֶׁהַמְצִיאוֹת מְחַיְבֹת
וּבָאוֹת אוֹרְחוֹת שְׂאִינָן צְנוּעוֹת

צָרִיךְ לְשׁוֹר עַל הַיְלָדִים
וְלִמְצֵא פְתָרוֹנוֹת

כְּדִי שְׂמוֹחִם יִשָּׂאֵר בְּרִיא
וְלֹא יִפְגְּמוּ בְּנַפְשָׁם הַטְּהוֹרָה

פשרה מביאה לפגיעה

בְּרָגַע שְׂמֵת־פְּשָׁרִים עַל נוֹשֵׂא שְׂמִירַת עֵינַיִם בְּבֵית אוּ בְּעִבְדָּה בְּקִנְיֹת בְּאֵרוּעִים וּבְכָל מְקוֹם שְׂאֵפֶשֶׁר לְהַכְשֵׁל וְלֹא נִזְהָרִים,

הָאָדָם אֲשֶׁתּוֹ וְיֶלְדָיו יִסְבְּלוּ מֵאֲחַר שְׂכָל פְּגִיעָה בְּצִנְעוֹת בְּרָאיוֹת אֲסוּרוֹת הַנְּשִׂמָה מִקְבָּלָת אִפִּי שְׁלִילִי וְאָדָם הוֹפֵךְ לְהִיּוֹת יוֹתֵר עֲצֹבָנִי לֹא רְגוּעַ וּבִלְתִּי נִסְבֵּל זֶה עֲבָדָה!

המסתכל על נשים אין לו שלות נפש ולא שמחה וכמוכן שחסר לו השלום בבית

אדם יכל לנסות את עצמו שלאחר שהוא חוזר מחתונה מערבת או יצא למקומות ופגם בעינים אם יש לב בחין שכבר בשעות הקרובות הוא יריב עם אשתו או סביבתו.

וצריך להדגיש שההשפעה של מראה אסור היא אפלו כשמסתכל על אשה שמגישה חדשות. מלבד שהוא עובר על אסור מהתורה של "לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" (אפלו שהיא צנועה). הוא גורם לנפשו נזק נפשי ורוחני.

בשכונה

חתונה

לפני שהולכים לחתונה אפלו של הקרובים ביותר יש לברר, האם החתונה נעשית כהלכה? האם מתר לשהות בחתונה כזו?

ואם מתקיימים בה רקודים מערבים או נמצאות שם נשים שאינן בצניעות אסור להיות שם.

כבר אמרו חז"ל שאין שמחה במקום הזה ולכן לא אומרים שם בזימון ש"השמחה במעונו" מפני שה' לא שמח שמתעלמים מצווי ה' ומאיסורי תורה של יהרג ובל יעבור.

ואין היתר לרקוד ריקודים מערבים או לראות נשים ואפלו שאינן רוקדות אלא לבושות בפריצות. ועצם ההליכה לשם היא עברה ואין בזה מצנה.

וכשחוששים ממחלקת אפשר להתעצב עם רב תלמיד חכם שמבין בהלכות אלו ויכל להחליט על פי דעת תורה כיצד לנהוג על מנת שלא לגרם למחלקת.

מלכוד

אדם הולך בדרך ופתאום מופיעה מולו אשה שאינה צנועה, בתוכו מתנהלת מלחמת יצרים להסתכל או לא להסתכל, הוא מחליט לסובב את הראש עד שהיא תעבור וכשהוא מסובב את הראש הוא רואה נשים נוספות מהלכות במדרכה ממול. ורוצה לשמור על עצמו והפעם מחליט להסתכל רק על הארץ אך גם שם הוא מוצא דפי עיתון עם תמונות...

כל מי שמנסה לשמור על העינים נתקל במציאות כזו, במקינו יש קשי רב לשמור על העינים ובכל זאת מתאמצים לשמור

אדם כזה שמחזיק מעמד בכל המצבים ושומר על העינים על אף כל הנסיונות שמולו, נחשב לצדיק גדול ויש לו מעמד גדול ביותר אצל הקב"ה וברגעים אלו הוא יכל להתפלל אל ה' ולזכות לישועה גדולה

יש הבטחה מחז"ל

שכל המסתכל על עקב של אשה
יהיו לו בנים שאינן מהוגנים

?

זאת

מי

הולכים בדרך ורואים דמות של אשה הנראית מופרת, דומה לדודה או לאחות. ממקדים את הראיה שוב על מנת להתבונן היטב, לדעת מי זאת בדיוק, עד שמבחינים שזוהי בחורה שונה ולא כמו שחשבו. ברגעי הפירור בהסתכלות על מנת לאבחן יש ראייה אסורה. וכך היא דרכו של הזכר, להטעות שאולי זה פשר ואולי זה מתר ועד שהאדם מגלה שיש כאן תרמית הוא כבר נכשל...

והחכם עיניו בראשו שלא להתפתות אלא כבר ברגע הראשון עוצר את עצמו ולא מסתכל.

תפלה

עם ההשתדלות ונקיטת אמצעי הזהירות צריכים להתפלל בכל יום
להתחנן לה'

זכה אותי לשמור על עיני לבל אראה מראות זרים

כי מבלי עזרה משמים אי אפשר להצליח

אחותי

ואפלו אם נאמר שזו אחות ולפיכך מתר להסתכל עליה מכל מקום כשעדין לא ברור מי זאת יש אסור להתבונן עליה אפלו על מנת לברר האם זו אחות או בת דודה משום שזהו ספק אם מותר להסתכל, ובמקום שיש ספק אסור דאורייתא, הדין לחומרא.

ולכן המסתכל על אשה על מנת לבקר מכניס את עצמו לסכון של עברה, אסור מהתורה של ראיה אסורה.

והפלא הוא שבדין זה יש נטיה להקל ואלו בשאר דיני ספק, מחמירים כגון: לו היו אומרים לאדם תטעם בשר כדי לודא אם זה עוף או חזיר. או כשנשפך חלב וחוששים שגפיל על הבשר שבצלחת האם אדם יטעם כדי לודא שאין טעם חלב בבשר? אף בר דעת לא היה מסתכן לטעם אפלו שזהו ספק כיון שיודעים שזהו אסור חמור.

כך צריך לנהג בשרואים אשה ומסתפקים מי היא, זהו ספק אסור תורה ויש להתניחס אלו בדיוק כמו שמתניחסים לשאר ספקות.

כה. ציור בדוי - אין הבדל אם הציור הוא אמיתי או בדוי בכל אופן יש איסור להסתכל על ציור אשה שיכול להביא לידי הרהור.

כו. כלי כתיבה - יש להקפיד שעל ציוד משרדי כגון מחברות עטים ספרים לא יהיו תמונות של נשים בפרט בילקוטי הילדים.

כז. ספרים - לכתחילה לא רוכשים ספרים שיש בהם חשש פריצות וכשיש צורך בחומר לימודי שיש שם תמונות צריך למחוק או להוציא את התמונות על מנת שלא יבואו להכשל.

כח. שיעור מעורב - אין היתר לשבת בקורס לימודי מעורב ובשעת הדחק יש להתייעץ עם תלמיד חכם - (עיין באורך באוצר דינים לאשה ולבת עמוד תשצב).

ה'רואה דבר ערוה לפניו ואינו זן את עיניו ממנו,

זוכה ורואה פני שכניה (מסכת"דרך ארץ זוטא").

דע את האויב...

יצר הרע לא מפתה אותנו לראות את המתר אלא מנסה בכל פחו לפתות אותנו להסתכל על דברים האסורים ולכן כשמרגישים דחף להסתכל ורצון להזין את העינים, זהו סימן ברור לכך שיש כאן מראה שאסור להסתכל בו. וככל שהרצון עז יותר, חזק, ומפתה, זה סימן שהמראה אסור ביותר.

ואת הדחף הרגעי הזה להסתכל צריך לנצח להתגבר על הרצון להציץ כדי שלא נגרר להסתכל אפלו שניה אחת וכך נוכל לעמוד בנסיון. המאבק במלחמה עם היצר, הוא בשניות הראשונות שהן הגורליות. אם לא מסתכלים לא נגררים, אם נשברים נמשכים.

נזכר שני כללים אלו על מנת לא להתפתות ככל שהרצון עז זה סימן שהמראה אסור ביותר.

וההתמודדות הקשה היא ברגעים הראשונים ואחר כך הנסיון קל יותר.

בשניה

נצחון

פולם עוברים נסיונות של שמירת עינים מנסים לשמר על העינים ונכשלים, ומנסים ושוב נכשלים ולכן אין זו סבה להתיאש או להרים ידיים

וכבר אמר החכם והעקר לא להתיאש מנסיונות כושלים אפלו שנכשלנו ופגמנו אם יש תחושה של אי מה עשיתי יסורי מצפון, הרהורי חרטה, זהו סימן שהדרך נכונה כיון שכל שינוי מודעות לחטא וחרטה אפשר לחזור בתשובה, אפלו שהכשלונות רבים על הנצחונות אפשר שוב להתחיל לשמר.

משל לוחם שנלחם ובמהלך הקרב אפלו שהוא נופל נפצע וקם לא הצליח לגונן על עצמו הוא יקום ויתמודד שוב על מנת לנצח והנצחון הוא למי שנשא אחרון

וכאן במלחמה עם היצר הנצחון הוא מי שנשא עם ה' למרות הנפילות האדם שחוזר בתשובה ומחליט אני יותר לא אפשל מתחרט על העבר ופניו אל העתיד שמעכשו הוא ישמר יותר הרי הוא בדרך של מנצח.

מנצח

אחרון

אחרון

הנצחון הוא בשניה שאנו מצליחים שלא להסתפל כל שניה של שמירה על העינים היא נצחון

וככל שאנחנו מחזיקים יותר אנחנו מנצחים יותר ואפלו אם לבסוף יש כשלוך מכל מקום באותם שניות אנחנו מנצחים. לא נספר כשלונות אלא נספר בכל נסיון כמה רגעים הצלחנו לשמר על העינים וכך להתקדם. התכלית היא לעבד את ה' לדעת שיש אסור להסתפל על נשים ולהרגיש חרטה באשר פוגמים

מספר על תלמיד שהגיע לשאול את הסטיפלר זצ"ל: רבי אני נכשל הרבה שאל אותו הרב האם יש מקרים שאתה מנצח אמר לו התלמיד רבי אני נכשל הרבה ונצחונותי מועטים ענה לו הרב: בזכות נצחונות מעטים אפשר לנצח לתמיד רק תמשיך להשתדל לנצח.

אין אנו מצויים לנצח אנו מצויים להלחם עם היצר על מנת לנצח אבל הנצחון תלוי בסיעתא דשמיא מיחדת שלא כל אחד זוכה בה.

כדי לא להכשל צריך לעמוד על המשמר ולא להיות בתחושה של "אני בסדר" אלא לדעת שתמיד יש אפשרות של כשלון ונפילה לכן לא מגיעים למקומות ששם יש סכוי שניכשל, לא באים לידי נסיון.

רבש"ע זכני היום ובכל יום ויום לשמר עיני ואזני משמיעה וראיה של דברים שלא כראונך

ומה שראיתי ושמעתי שלא כראונך עשה נא שיהיו נשפחים ממני ולא אראה ולא אשמע דבר שאינו הגון אפלו בשוגג ובלי כונה ויהיו עיני ואזני מקדשות ראות ושומעות

רק דבר מצוה

גדולה

מצוה

כשמכרחים להגיע למקום שיש שם פקידות שאינן לבושות באפן צנוע

נוקטים בכל האמצעים על מנת לשמור על העינים משפילים מבט מורידים משקפים ממעטים בדבור ולא מסתכלים ובנוסף אפשר לגשת ולבקש מהמנהלים שיקפידו על לבוש צנוע של העובדות, לא להתבייש לומר "אם הקפאית או הפקידה אינה צנועה אנחנו לכאן לא נכנסים".

שכל אחד אומר זה לאט לאט משפיע והמנהל יחייב את העובדות לבוא בלבוש צנוע.

אבל כשלא מעירים אין מי שיירגיש שזה מפריע ואף אחד לא יחשב להשתנות ואפשר להמשיך, לכן חשוב להעיר על מנת שהמכשול יפסק. והמצליח לגרם שיתלבשו יותר בצניעות נחשב למזכה הרבים שמציל רבים מעוון של פגם העינים.

והזכות היא של המעיר והמשפיע. שהרי בזכותו לא יתלבשו בפריצות ובזכותו אנשים לא יכשלו במבטים אסורים.

ואדם כזה שהצליח להשפיע שיתלבשו בצניעות הרי זה בשבילו תשובת המשקל כלומר אם בעבר חטא בעינים, עתה הוא גורם שישמרו על העינים ובזכותו עוד רבים ינצלו...

כט. נשים בבית הכנסת - יש איסור גם שלא להסתכל על נשים שמתפללות בבית הכנסת ולכן אם אין מחיצה בין הנשים לגברים אסור להתפלל שם

ל. מחיצה - חובה לקיים מחיצה בין הנשים לגברים שבבית הכנסת וכשיש נשים ליד הגברים ללא מחיצה אסור להתפלל שם (שו"ת שרידי אש חלק א סימן ח עמוד יט אבל אם לא לבושות בצניעות חייב למנוע עצמו מכך כיון שהנאה באה לו בעל כורחו).

לא. קול באשה - כששומעים קול אישה זרה ששרה אין לברך ואין להרהר בדברי תורה אבל בשעת הדחק כשאין לו אפשרות אחרת וצריך לברך אפשר להקל כשאינו מתכוון להנות מקולה כגון שסותם את אזניו (קיצור שולחן ערוך סימן ה סעיף טז קול זמר מאשה חשוב גם כן ערוה. ומכל מקום בשעת הדחק, שהוא שומע נשים מזמרות, ואי אפשר לו למחות, לא יתבטל משום זה, מקריאת שמע ותפלה ותורה, אלא יתאמץ לכיון כל לבבו לקדושה, שהוא עוסק בה, ולא יתן לב עליה).

מחייב

הנימוס

יש המתבטלים או להעיר או לבקש צניעות, חוששים מתגובת החברה, טוענים "זה לא יפה", "היא תפגע" "זה לא מנמס".

חששות אלו אינן מובנות כיון שה' ציוה אותנו בתורה להתרחק מעריות, ולפני הכל צריך לדעת מהו רצון ה' ולפי זה לנהג. לכן אפשר בדרך ארץ ובכבוד לבקש "יותר צנוע".

אין להשוות כבוד הבריות לכבודו של ה', וכמוכן שלא להחליף את רצון ה' בשביל רצונו של אדם,

את הכבוד והנימוס צריך לתת לאלקים ולא לבשר ודם ולכן יש חיוב גמור לפנות לפקידה או אחות צנועה ולא לחשוש מתגובות הנוגדות את רצונו של ה'.

ההלכה מחייבת לעבור לאחות או פקידה צנועה ורק אם אין אפשרות כזו, לגשת ולהשפיל מבט ולא להסתכל עליה.

מהחיים

דגמאות

בכל מעשה יש לבחור מקום קבוע שבו אין בעיה של צניעות ולא נכשלים במראות אסורות במהלך השעות שם כגון:

בבנק מבררים איזו פקידה צנועה ולאחר מכן ממתינים בתור וכשצריך פונים למנהל הבנק בדרישה לפקידות צנועות

לפני שבותרים מכבסה צריך לברר האם מתלבשים שם בצניעות

קניית מזון מרשתות שווק או מחנות מפלגת צריכה להיות לפי שקולים הלכתיים כגון קופאיות לבושות בצניעות ובחנות לא מצויים עתוננים.

מעדיפים לטפל אצל רופא או אח על מנת לא להפסל במחשבות זרות.

רופא שנים עם סניעת צנועה.

כל פרט צריך להיות מחשב על פי ההלכה

סגולה בדוקה בכל עת להתפלל ולבקש מה'

רבש"ע עזר לי לשמור על העינים

שלא אפסל במראות אסורות

בגלל

להפסיד

למה להפסיד בגלל כבוד לאחרים ??

לדגמא: כשיושבת אשה לא צנועה ליד איש באוטובוס והוא חושש מכבודה. או כשבחנות המוכרת אינה צנועה וחושש לצאת כדי שלא תפגע ועוד מקרים דומים, שאדם חושש מכבודו של אחר ומותר על כבודו של ה' וזה לא מובן הרי הוא מפסיד את עולמו שלו בשביל כבודו של אדם אחר...

על מנת להצליח בשמירת עינים צריך לרצות להרגיש, להחליט שאנחנו רוצים לשמר על העינים, מבנים את החשיבות של הדבר, ומוכנים להשקיע, אפילו שזה יעלה לנו בכבוד או בממון.

כי זאת האמת לאמתה כשמתחשבים באחרים ובכבודם מותרים על עקרונות חז"ל שום כבוד לא שנה פגם אחד של עינים,

אנו מכרחים קדם כל להציל את עצמנו לכבוד את ה' ואחר כך לכבוד אחרים.

"אל תאמין בעצמך עד יום מותך" שכל יום שעבר ואדם לא חטא צריך להודות לה' ויחד עם ההודאה להתפלל שגם מחר לא יפשל.

ואפלו לצדיק ביותר אין הבטחה שבקרגע של נסיון לא יפל בעצת היצר (תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף ה עמוד א) כשהיה רבי יוחנן, לומד את הפסוק באיוב "הן בקדשיו לא יאמין" היה רגיל לבכות כיון שפרוש הפסוק הוא שהקב"ה אפלו בצדיק גמור לא מאמין וחושש שפא יחטא.

ועבדה היא שהרבה פעמים מבטיחים שזהו יותר לא ניכשל בראיית מראות אסורות, לא נתפתה להסתכל, ומצליחים להחזיק מעמד כמה שעות או ימים ושוב נכשלים. צריך רחמי שמים מרובים על מנת להשמר מהחטא.

יש כשמצדברים אתם על שמירת עינים הם אומרים... "אנחנו לא צריכים" "אין לנו הרהורים" אנחנו יכולים לשמר על עצמנו.

וזוהי טעות!!! אין שום אדם שמוגן מפני היצר הרע.

מספרים על החפץ חיים שבעת זקנותו נכנסה לביתו משרתת לטפל בעניני הבית והוא הק' מסב את ראשו על מנת שלא להסתכל עליה ואמר מדוע היא נכנסת לכאן? היא לא יודעת שיש לנו יצר הרע? ויצאה משם.

גם החפץ חיים פחד מיצר הרע וכל שכן אנחנו שצריכים לחשש ולפחד מכל מיני מראות אסורות.

אבל אם אדם חושב שהוא חזק מספיק, ואינו צריך חזק בעניני שמירת עינים כן יש בעיה גדולה כיון שאדם כזה לא יודע שהוא מועד לפרענות.

בחור ישיבה נגש אל הגאון הצדיק רבי אליהו לופיאן זצ"ל ובקש רשותו ללכת לחתונה מערבת והבטיח שהוא ישמר על העינים ושלא יפשל אמר לו בגערה אני זקן בן שמונים שנה, בקשי רואה בעין אחת, ובכל זאת מתירא לצאת לרחוב ואילו אתה בחור בן עשרים, עם שתי עינים, הולך באמץ למקום סכנה ובטוח אתה שלא תנזק כלל!!

אין לאדם להכניס את עצמו למקום סכנה אפלו שחושב שיצליח להתגבר מפני שאין אדם יכל לסמוך על עצמו לכן לכתחילה לא נכנסים!!!

החיים של האדם רצופים עליות ומורדות בקרגע שהוא בדרך רוחנית גבוהה הוא יכל להתגבר על היצר

אבל כשנמצאים בירידה ויש פתוי מתפתים ונופלים לכן אסור לאדם להכניס את עצמו לסכנה הסבירות הגבוהה היא שהוא יפשל.

לב. בדיקת איש אצל רופאה - אין לאיש להיבדק אצל רופאה בפרט אם נוגעת בו שיש איסור נגיעה בין איש לאשה ולכן יחפש רופא שיטפל בו אבל אם אינו מוצא רופא מומחה ויש חשש של סכנה יש מי שמתיר (שיש

כאן איסור נגיעה באשה שאסורה עליו משום ערוה ובפרט שיש כאן חשש של הרהור אלא יחפש רופא ומכל מקום אם לא מוצא רופא ויש חשש של חולי וסכנה יכול להקל).

לג. ילד לרופאה – מגיל תשע שנים חלים על הילד כל איסורי עריות ולכן אין לקחתו לרופאה ואפילו לרופאת משפחה אלא אם יש עדיפות לרופא בתנאים שיבואר (כיון שמגיל שמונה הרי הוא ראוי לביאה ויש לו כל דינים של גדול ואסור ביחוד ויש בו חשש הרהור כתב בשו"ע אה"ע סי' כב סעיף יא תינוקת שהיא פחותה מבת שלשה ותינוק פחות מבן תשע, מותר להתייחד עמהן, שלא גזרו אלא על יחוד אשה הראויה לביאה ואיש הראוי לביאה).

לד. רופאה - לכתחילה יש לטפל רק אצל רופא ובפרט כשיודע שאינו יכול להשמר אם הרופאה אינה צנועה.

לה. אחות - בתרומת דם או בשאר בדיקות שאינן הכרחיות יש לבקש שאיש יעשה את הבדיקה ולא אחות בפרט כשיש חשש שלהרהור (שאינן בזה משום חיבה אלא רק לשם עבודה ורפואה עיין בשו"ע אבן העזר סימן כא סעיף ה וברמ"א שם וכן כתב בספר תורת היולדת פרק ח סעיף קטן ג בשם החזו"ן איש שמן הדין מותר לאיש לקבל זריקה מאחות אלא שלכתחילה עדיף שיעשה זאת אח).

לו. עיתונים בחדר המתנה - אדם המסתכל על עיתון עובר בכל רגע ורגע על ונשמרתם מכל דבר רע וגורם נזק לעצמו ואם אינו נזהר הרי הוא נחשב

ישרים

מסלת

(מסילת ישרים פרק ב) ענין הנהירות הוא שיהיה האדם נזהר במעשיו ובעניניו, כלומר, מתבונן ומפקח על מעשיו ודרכיו, אם טובים הם או לא? לבלתי עזוב נפשו לסכנת האבדון חס - וחלילה, ולא ילך במהלך הרגלו בעור באפלה ופשוט הוא שאפלו אם יפקח האדם על עצמו, אין בכחו לנצל, אלולי הקדוש ברוך הוא עוזרו (קדושין ל, ב), כי היצר הרע תקיף מאד.

וכמאמר הפתוב "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו ה' לא יעזבנו" וגו',

אך אם האדם מפקח על עצמו, אז הקדוש ברוך הוא עוזרו ונצול מן היצר הרע. אבל אם אינו מפקח הוא על עצמו ודאי שהקדוש ברוך הוא לא יפקח עליו, כי אם הוא אינו חס, מי יחוס עליו?

רגע

תסתכל

אחת מדרכיו של היצר להטעות את האדם, לומר לו "תסתכל שניה אחת, תשבע מהמראה ואחר כך תמשיך בדרכך" והיצר מפעפע ולאט לאט משכנע שפדאי להסתכל רק לרגע אחד על מנת לתת תחושה של רגעה מהמראה האסור..

וכאן הטעות שפמעט כולם נכשלים בה, כיון שבנושא העריות אין להסתכל שניה אחת אלא אם מסתכלים רגע אחד נמשכים להסתכל עוד רגע, ועוד רגע ולא מרגישים הרגשת שבע.

היצר משכנע ומבטיח שתהיה כאן הצצה לרגע בלבד אבל האמת שאדם נמשך יותר מכך כיון שמהסתכלות בנשים אף פעם לא שבעים וככל שמסתכלים יותר כך רוצים יותר אין סף רגיעה אפלו הרגילים להסתכל על נשים, כשרואים אשה נועצים בה מבט. הופכים להיות רעבים יותר וכך נגררים לעוד עברות מבלי הרגשת ספוק.

כדי לא להתפתות צריך לזכר שדרך של היצר לומר "תסתכל רגע אחד רק כדי להציץ מה כבר יכול לקרות" והמתפתה מסתכל רק לשניה אחת, כדי לבדוק, ולבסוף מוצא עצמו בעולמות אחרים שהוא לעולם לא הכיר, והכל רק מהצצה רגעית, סקרנות של "רק לראות" אבל הוא כבר לא אותו אחד שהיה לפניו.

מי שמצליח לעצר את הדחף ואינו מסתכל ורגיש כיצד הרצון להסתכל דועך ונעלם.

ככל שבולמים יותר מקדם כך הרצון דועך יותר מהר, הדחף נרגע עד שנוכחים שאין שום רוח ממבטים אסורים המרדף אחר התמונות האסורות נעצר.

וכשדועים שהקשי הוא בשניות אפשר להמשיך לשמור את העיניים באתר קלות עד הנסיון הבא.

אחת העצות המעשיות כדי לעמוד בנסיון ולא להגרר אחר עצת היצר הוא "תרגול שכלי"

בזמן שהכל רגוע ואין נסיון,
לחשב ביננו לבין עצמנו
מה גורם לנו לרצות להסתכל?
מהו הרוח בראית תמונות של נשים?
לאחר שראינו מה נשאר לנו אחר כך?
את השאלות הנ"ל נשאל ונענה לעצמנו ברגעים של רגע,
ואז נשפיל להבין שאין כל רוח
ולא נשאר לנו כלום
רק חטא וזכרון של תמונות

זהירות מונעת אסון

על מנת שלא נפשל צריך לבדוק מה גרם לחטא כשם שלאחר תאוונה בין שתי מכוניות

חלילה מגיעים בוחני רכב ואנשי משטרה לבחון כיצד קרתה התאונה, האם נשמרו כללי הנהיגה ומי הגורם לתאונה כגון: שמירת מרחק, ציית לתמרורים, כביש חלק האם הנהג היה שתיי ועוד ואת המסקנות מעבדים ולפי זה יודעים כיצד למנע תאונות בעתיד.

כך צריך להתחסס לכל "תאונה" בשמירת עיניים לבדוק האם נשמרו כללי הנהיגות, האם נהגנו כשורה מי אשם בנפילה?

האם יכלנו למנע את הנפילה או שמא אנו הכנסנו את עצמנו למקום סכנה.

יש מקרים שבהם האדם גורם לעצמו לפל ואינו יכל להצטדק ולומר בלי פונה או פתאם ראייתי בפרט כשנכנס למקומות שיש בהם סכנה של חטא.

הנה מספר דגמאות לכך שהגורם לנפילה הוא האדם עצמו:

כשנכנסים למקומות שמצויים שם פריצות, ההליכה בצריכה להיות באפן כזה שלא מסתכלים על עוברים ושבים.

קניות עורכים במקומות ששומרים שם על הצניעות וכן הליכה ברחוב בדרכים צדדיות שהפריצות אינה שכיחה שם,

באוטובוס - לא לעמוד ליד המעבר או הדלת אלא במקום פינתי כמובן לא לשבת ליד אשה

אדם שמרכיב משקפיים, בכל הזדמנות שיש לו אפשרות יסיר את משקפיו וכך ישמר מראיות אסורות

בעבודה, לחפש דרכים חלופיות על מנת שלא ל"התקל" עם נשים לדגמא: במקום לעלות במעלית עולים במדרגות.

כשיש צורך לדבר עם עובדת שאינה צנועה מחזיקים ספר או נר ומסתכלים על הכתב במקום להסתכל עליה.

לא מתקרבים למקומות שיש סבירות שיש שם נשים בפריצות, חוסמים כל גישה למקום שבו אפשר להכשל.

וכשהקב"ה רואה שהאדם משתדל, מתאמץ לשמר על העיניים, הוא עוזר לו ונותן לו את הכלים שבהם יוכל להתגונן ואת היכלת להתגבר, ונעידו על כך אותם אלה שקבלו על עצמם שמירת עיניים ומרגישים כיצד ה' שומר ועוזר להם להטרה.

לז. קניות – כשיש אפשרות לא נכנסים לחנות שהמוכרת שם לא צנועה או שנכנסות לשם נשים בפריצות מוטב להאריך את הדרך ולא להכשל (אסור לאדם להביא את עצמו לכלל סכנה ואפילו אם נזהר ושומר על העיניים נקרא רשע כשיש לו דרך אחרת).

לח. שוק - ראוי להזהר ולא להכנס לקניות בשוק שאם הוא פוגם בעיניים ונכשל עדיף שלא יכנס (ועל זה נאמר הוי מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה).

לט. קופאית - אין לאיש לגשת לקופאית שאינה צנועה וכשאין קופאית צנועה המיקל לשלם לה מבלי להסתכל עליה יש לו על מי לסמוך (כיון שאין עושה זאת בדרך תאוה וכן אין לו אפשרות אחרת לכן כששומר על העיניים יכול להקל בזה).

מ. אריזות מוצרים - יש להזהר ולא להכניס הביתה אריזות בגדים חומרי רחצה עם תמונות שאינן צנועות ויש לעמוד על המשמר שלא להסיח הדעת מכך (מצוי באריזות שמפרסמים שם תמונות שאסור להכניסן הביתה והעובר על כך מכשיל את הרבים).

מא. חלונות ראוה - יש איסור להסתכל גם בחלון ראוה שמוצגות בו בובות או דמויות של נשים לא צנועות (כל דבר שמביא לידי הרהור אסור בהסתכלות ולכן אם על ידי כך שמסתכל בא לידי הרהור יש להמנע מהסתכל).

מב. חנויות נשים - איש שמתלווה עם אשתו לקניית בגדים אסור לו להכנס לחנות בגדי נשים או כובעי נשים כיון שבוודאי יכשל בראיית מראות אסורות (פשוט).

מג. שלטי פרסומות - שבדרכים כדאי מאוד להסביר לילדים שלא להסתכל על שלטי הפרסומות שלא צנועות וכן להורים לשמור על העיניים.

מד. קניונים - מרכזי קניות שיש שם פוסטרים של תמונות של נשים לא צנועות אסור עיקר הדין להכנס לשם ואם זה כרוך בהפסד מרובה אפשר לשלוח את האשה (אבל האיש ודאי שאסור לו להכנס לשם כיון שמכניס את עצמו לחטא באופן ודאי).

מה. חנויות צילום - מצוי במקום שמפתחים תמונות שיש שם תמונות נשים תלויות והנכנס לשם פוגם בעיניים ולכן ישלח אשה לחנות (ובדיעבד כשנכנס ושומר על עצמו שלא להסתכל על התמונות יכול להקל).

ה'

קדוש

אב מדבר עם גננת או מורה ומוריד את המפבט על מנת שלא להסתכל עליה אפלו שהיא צנועה.

נהג עוצר במעבר חציה ולא מסתכל לעבר הנשים שחוצות את הכביש.

לקוח מבקש מהקפאית שתניח את העדף על הדלפק ולא תעביר לו מיד ליד.

הולך רגל הרואה מרחוק אשה, עובר מדרכה ומסתכל לפיון השני.

נוסע באוטובוס מעדיף לעמוד ולא לשבת ליד אשה,

מעשים אלו ואחרים מאפשרים לשמר על העינים, וכשאדם עושה השתדלות ומקריב מעצמו על מנת שלא לפגם, משמים נותנים לו עזרה גדולה לבל יפשל שהבא להסתר מסיעים לו להשאר בטרה ולא להפשל.

כדאי להתגבר...

כל פשולון בשמירת עינים,
מרחיק מהבורא, וכל התגברות,
מקרבת לבורא
וככל שקרובים
הזוכים חשובים יותר
וכך תפלתנו חשובה ומתקבלת
לפני בורא עולם

כחות

נותן

כשאדם נמצא בחברה ונוקט בתחבולות על מנת לא להפשל בראיות אסורות, עומד על עקרונות, באפן עקיף הוא גורם לאחרים להתחזק בשמירת עינים.

על ידי כך שרואים אדם שאינו מתבייש להתעקש ולשמר על עקרונותיו, לא מסתכל על נשים, לא מתעבב ליד דוכני עתונים ודומיהם, במעשים אלו הוא נותן כחות לסובבים אותו, הם מסתכלים וחושבים בלבם אם הוא יכל גם אנחנו יכולים.

כך הוא מלמד את האחרים כיצד צריך להתנהג במקומות אלו ואחרים. וזכותו גדולה מאד.

כך אפשר להשפיע על הסביבה בפרט על בחורים אחרים שרוצים לשמר אף נחלשים עקב הפריצות הנוראה השוררת ברחובות,

האחד שמקפיד ומצליח לשמר על העינים מושך אחריו עוד כאלו שישמרו על עיניהם.

נלמד מניסיונם של אחרים

יש ראיות ברורות מהתנ"ך שאנשים חזקים נפלו או הפסידו בגלל שהלכו אחר נשים.

בספר במדבר מספר איד עם ישראל נכשל עם בנות מואב, בלעם ראה שאין אפשרות לנצח את בני ישראל בקללות ובמלחמות, שלח נשים לפתות את בחורי ישראל התוצאה מכך היתה שמתו עשרים וארבע אלף מעם ישראל.

בספר שופטים מספר על סיסרא שהיה שר צבא שהכל פחדו ממנו ובגמרא מבאר שיעל פתתה אותו התישה את כחו וכשהוא התענף ונרדם הרגה אותו. מת בגלל תאוה לאשה

שמשון שהיה גבור הלך אחר דלילה שלבסוף דלדלה את כחו עד שמת עם הפלישתים. וכמו שאומרת המשנה שמשון הלך אחר עיניו, לפיכך נקרו פלשתים את עיניו, שנאמר: "ויאחזוהו פלשתים ונקרו את עיניו" (תלמוד בבלי מסכת סוטה דף ט עמוד ב).

בגלל חטא שחטאו שבט בנימין עם הפילגש בגבעה, נהרגו רבבות מישראל ומשבט בנימין.

דוד המלך ובת שבע ובגלל זה נענש עם בנו.

שלמה המלך התחתן עם אלף נשים עד שלעת זקנתו ויטו נשיו את לבו.

אחשורוש אבד את אשתו והיבס על ידי אסתר.

מלכים נלחמו, חכמים כשלו, עשירים הפסידו ואבדו את כל ממונם, מעמדם וכחם בגלל הרדיפה אחר תאוות הנשים

הגבר הכי חזק יכל לפל בגדי אשה. המציאות מוכיחה שבקלות אפשר להתפתות ע"י אשה.

צריך להזהר מאד שלא להגרר אחר הנשים המחטיאות כיון שהן יכולות להוציא את האדם מהעולם הזה וגם מהעולם הבא ולכן פסקו לנו חז"ל להתרחק מהנשים מאד מאד

ומי יכל לבוא ולהעז ולומר לי זה לא יקרה!!

בגמרא מובא מעשה בחכמי ישראל שפדו שבויות יהודיות והעלו אותם לעלית נג ביתו של רב עמרם חסידא.

לפתע ראה רב עמרם חסידא אור שהאיר מרב יופיה של אחת הבנות, רב עמרם מיד רצה לעלות אליהן, ולכן נטל סלם כבד שבדרך כלל רק עשרה גברים יכלו להרימו והוא מרב רצונו לעלות אליהן הרימו לבד, והחל לטפס עד שלרגע נעצר והתחיל לצעק "אש, אש, אש, בבית עמרם"

השכנים והתלמידים רצו לראות את האש הגדולה שבערה שם וכשהגיעו ראו אותו על הסלם

אמרו לו רבי אנחנו מתביישים לראות אותך בכך אמר להם מוטב שאתבייש כן ולא תתביישו ממני בעולם הבא...

רב עמרים ידע שהיה עומד להכשיל ולהטוא ולכן צעק אש על מנת שכולם יבואו וכך ינצל מהחטא הנורא.

ממעשה זה אנחנו למדים שאין בטחון לאף אחד לומר לי זה לא יקרה או אני מוגן מפני היצר הרע

והוא בשביל לחטוא היה צריך להרים... לטפס... להתאמץ ואלו פיוס הנסיון שלנו קשה ביותר בקלות אפטר לחטא בהקלדה על מקלדת או בהוזזת עכבר וכל זה מבלי שיראו אותו.

טבע האדם כשיש אנשים סביבו הוא נזהר מלעשות מעשי שטות ונזהר מהחטא אבל כשהוא לבד הוא מחפש לטעם מהחטא כי יש לו הרגשה שאף אחד לא רואה אותו.

כך טבע האדם מול אנשים מתנהגים כמלאכים אבל כשנשארים לבד מתנהגים כבני אדם...

אסור לנו לשכח שבכל מצב ה' רואה אותנו מבחין בכל מעשינו כל צעד כל הרמת יד או אצבע הכל ה' יודע ורואה.

גם כשאדם הולך ברחוב ומרים את הראש להסתכל על אשה, ה' רואה ה' יודע גם את מחשבותיו

כשהוא נתקל במודעה שאינה צנועה ומוריד את העיניים או להיפך הכל נרשם כמו שאמרנו חז"ל כל מעשיך בספר נכתבים.

אבני ביתו של אדם וקורות ביתו של אדם מעידו בו, שנאמר, "כי אבן מקיר תזעק, וכפיס מעץ יעננה".

כלומר כאשר דנים את האדם מביאים את אבני הבית שראו את כל העברות שאדם עשה והם שיעידו עליו והאדם יצטרף רק להודות...

בבית מדרשו של רבי שילא אומרים:

שני מלאכי השרת המלוין לו לאדם, הם מעידו עליו, שנאמר, (תהלים צא) "כי מלאכיו יצוה לך". בכל מעשה שאדם עושה מלוים אותו שני מלאכים שבבא היום יעידו עליו את כל מה שהם ראו אפלו שהוא חשב שהוא לבד הוא ינכח לדעת שהם ראו הכל ויעידו על כל מה שהוא עשה ואין אפשרות להכחיש.

רבי חדקא אומר: נשמתו של אדם היא מעידה עליו, שנאמר, (מיכה ז) "משכבת חיקך שמר פתחי פיד".

יש אומרים: אבריו של אדם מעידים בו, שנאמר, (ישעיה מג) "אתם עדי נאם ה'". בכל מקרה אדם אינו זכאי להתחמק ממסירת דין וחשבון על כל פעולה הכי קטנה שעושה כאן.

ולכן ברנעי הנסיון יש תאנה ורצון לחטוא או להגרר למקום שיש חטא נזכר שבעתיד ידונו אותנו על כל תנועה, מבט, הרמת ראש ומחשבה שאינה עשויה לפי ההלכה.

אבל במקרה ראיתי...

"כי את כל מעשה האלקים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע" (בספר חסידים סימן קעז קהלת יב יד).

קורה לפעמים שאדם הולך בדרך והזדמנה מולו אשה או תמונה לא צנועה, ברגעים אלו ה' בוחן את מחשבתו וכונתו, מה הוא חשב ברגע הראשון שנתקל בה פתאם ופגם בעיניו.

האם הייתה לו הנאה מזה?

מה הוא חשב לאחר שהסתכל?

האם בליבו חשב "הרנוחתי במקרה ראיתי אשה לא צנועה ראיה בטעות מבלי לעשות עוון..." או ש... בליבו חרטה וצער על כך שראה אשה אפילו בלי כוונה.

כשיש מציאות של ישיבה במשרד ליד נשים שאינן צנועות, מה החשיבה באותן רגעים?

האם חושב שפיון שזה מקום עבודה מותר להסתכל ונהנה? בליבו חושב על יופיה?

או שבליבו דואב על כך, בוכה על מר גורלו שחייב לשבת שם כדי להביא פרנסה לביתו והלואי לא היה שם.

למחשבות אלו יש משקל. לפי צערו של האדם כך הוא שכרו.

אדם המצטער על המציאות שנקלע אליה מוכיח שלא נהנה מהמראות אלא זה עונש בשבילו.

על זה נאמר "על כל הנעלם יביא במשפט" אדם חושב אינני חושש מהעונש שהרי לא התכוונתי וממשיך להסתכל יותר את כל זה יעמיד במשפט...

מו. הליכה אחר אשה - אסור לאיש ללכת אחרי אשה ואם היא לא צנועה איסור זה מעיקר הדין וחייב לעבור מדרכה או להשיגה על מנת לא ללכת אחריה ובשעת הדחק אם רחוקה ממנו ריחוק של שני מטר אפשר להקל (אה"ע כ"א סק"א).

מז. מעבר חציה - אדם שרואה ללא כוונה להסתכל כגון שמסתכל על הכביש וחוצות נשים במעבר חציה אם אינו מתכוון לראותן אינו עובר איסור (כל שלא נהנה שרי אבל אם מסתכל בכוונה כדי לראות אפילו רגע אחד עובר איסור מהתורה של ראייה אסורה).

מח. תחנה מרכזית – כשיש צורך לנסוע באוטובוסים עדיף לחכות בתחנה שאיננה בתוך קניון אלא תחנה צדדית שיש אפשרות לשמור על העיניים.

מט. **הסתכלות מהחלון** - כשיש פריצות ברחובות ופרסומות וכדי יש איסור מעיקר הדין לאיש להסתכל מהחלון כשאין בכך צורך לנסיעה (כיון שיש באפשרותו לנסוע מבלי לחטוא והוא בכל זאת נוסע ולא שומר על עיניו יש כאן איסור חמור כיון שמביא את עצמו להרהורים ולמראות אסורות מבלי כל היתר).

נ. **משקפיים** - אדם שמרכיב משקפיים מצוה עליו להוריד את המשקפיים כשהולך ברחובות העיר ויש מראות פריצות (כיון שיכול מנוע מעצמו לראות מראות אסורות).

נא. **דרך חלופית** - הנוסע בדרך או ברחוב שמצוי שם פריצות אם יש דרך אחרת יותר צנועה אסור לו לעבור שם אלא יסע או ילך דרך השניה (בכל עת שיש לו אפשרות לעשות את אותה מלאכה בלי להכשל במראות אסורות הוא מחוייב לעשות כן אלא אם כן יש לו הפסד ממון ניכר ויש אומרים שאפילו הכי צריך להחמיר על עצמו שאדם צריך ליתן את כל הונו בשביל לא לעבור על מצוות ה').

נב. **נסיעה באוטובוס ליד אשה** – אין לשבת ליד אשה באוטובוס או ברכבת ועדיף לעמוד במקום צנוע (כ"כ בשו"ת שבט הלוי חלק ד סימן קלו ועוד דגם כשיושב על ידה יבא להסתכלות, ועצם הישיבה ע"י ערוה מכניס הרהורים כידוע והוא בכלל התרחקות מעריות ובכלל מה דכי אל תקרב וגו', כמובן שלפעמים איקלע למצב שצריך לשבת ע"י בלית ברירה ואז צריך לעשות כל טצדקי שלא ליגע בה בבגדה ואין להאריך בפשוט, ובודאי אין ללמוד קולא ממה שכי הגה"ק בסי' עזר מקדש).

נג. **בשעת הדחק** - כשהתיישרה לידו אשה ואין אפשרות לעבור מקום, עדיף שיעמוד ויקפיד שלא לגעת אפילו בבגדיה (כמובא בשבט הלוי שם).

נד. **אוטובוס עמוס** - כשעומדים צפופים באוטובוס ויש חשש של נגיעה ודחק בנשים אין לעלות באוטובוס כזה (ואפילו עדיף שיוציא ממון על מנת לנסוע במונית או לחכות לאוטובוס השני שאינו דחוק).

נה. **טרמפים - איש לוקח אשה** - אסור לקחת טרמפים של נשים ואדם שמחפש טרמפ צריך להזהר שלא להכנס למקומות שיש שם נשים שאינן צנועות.

נו. **טרמפים - אשה לוקחת איש** – אין לאיש לנסוע בטרמפ ליד אשה לא צנועה שהרי פוגם בעיניו ועובר על איסורי תורה ובפרט שגורם לחילול ה'.

נז. **טרמפ אחר אירוע** – אין לקחת טרמפ אשה לביתה אלא אם כן יש ליווי של זוג בעל ואשה (כשיש זוג שומרים אפשר להקל אבל לבד יש חשש של מכשול).

נח. **הליכה רגלית** - כשבוחרים מסלול לטיול יש לבחור דרך צדדית מבלי להכנס למקומות שיש שם פריצות (בפרט שאפשר בקלות להמנע מזה).

נט. **רכב** - נהג ברכב יקפיד שלא להסתכל לעבר נשים הנוהגות שבכך נכשל בראיות אסורות. וכן יקפיד שלא להסתכל על נשים שעוברות במעבר חציה.

ס. מסעדה - כשיש צורך לאכול במסעדה יש חיוב לשבת במקום שלא יכשל בראיית נשים וישב במקום צדדי (בפרט כשיושבות שם נשים שאינן בצניעות ונכשל בראיות אסורות).

סא. הצגות - אין היתר ללכת להצגות שיש שם נשים. וכאשר מופיעות מופעי שחץ ופריצות איסור זה חל גם על הנשים (הרה"ג מרדכי גרוס בספר אום אני חומה).

סב. חוף ים - יש איסור חמור ביותר ללכת לחוף ים מעורב ואפילו יהרג ובל יעבור ללכת לחוף שיש שם נשים שאינן צנועות (כ"כ בשו"ת אגרות משה אבן העזר חלק א סימן נו שאסור לילך במקומות שהנשים יושבות והולכות מגולות בשרן ממקומות שצריכין להיות מכוסות כמו אצל חוף הים ולרחוץ עמהם בימים ובנהרות אם הוא בדין יהרג ואל יעבור).

סג. רכבת / אוטובוס - לכתחילה יש להזהר מאוד שלא לעמוד בצפיפות כשיש נשים אבל בדיעבד כשנגע ולא התכוון לשם הנאה לא עבר על איסור (כתב בשו"ת משנה הלכות חלק ד סימן קפו כשאינו מתכוין כלל לנגוע באשה וגם לא ברור שיגע בה אם ימצא לפעמים שתגע בה בלי כוונה אין בזה שום איסור לכ"ע ופשוט דהנוסע אין כוונתו לנגוע בנשים ח"ו ואדרבה מחפשים מקום שלא ליגע בהם ואין בזה שום איסור).

מי הוא רשע

(הגמרא במסכת ב"ב נז) **עצם עיניו מראות ברע א"ר חייא בר אבא**: זה שאין מסתכל בנשים בזמן שתולות כביסה. היכי דמי? פלומר במה מדובר אם יש דרך אחרת ובכל זאת הולך בדרך שיש בה נשים שתולות כביסה אפילו שעוצם עיניו נחשב לרשע אבל אם אין דרך אחרת ואין לו שום ברירה והוא נאלץ ללכת משם ועוצם את עיניו אנוס הוא ולכן לא נחשב לרשע.

פלומר חז"ל החשיבו את האדם שהולך בדרך שיש שם נשים שאינן צנועות ועוצם את עיניו לרשע. כי מביא את עצמו לידי סכנה וזה עצם האסור. אפילו שהוא שומר על העיניים ולא מסתכל, כיון שבאפשרותו ללכת בדרך יותר צנועה והוא מעדיף ללכת בדרך פחות צנועה הוא נחשב לחוטא.

"איה הקדשה היא בעיניו"

פלומר היכן המקום להמשיך על עצמו רוח קדושה וטהרה

העיניים...

אינו מסתכל וחוטא...

חז"ל קבעו שכל הנכנס למקום שעלול להכשיל אפלו שאינו נכשל נקרא רשע כגון:
מסתכל בכותרות עתונים ונזהר שלא להסתכל על תמונות אפלו שאינו מסתכל מכל מקום
נחשב רשע כיון שהוא מכניס את עצמו למקום ספנה.
"המשוטט" באינטרנט באתרים המיעדים לפריצות אפלו אם ישמר וינצל נקרא רשע
הנכנס לחנות ונמצאת שם קפאית שאינה צנועה אם יש לו אפשרות ללכת למקום אחר
הוא מחזיב לעשות כן ואם אינו עושה כך הרי הוא מכניס עצמו למקום ספנה.
נהג מכונית כשיש לו שתי דרכים המובילות ליעדו. אחת דרך הומה בפריצות והשנייה
צנועה יותר, אסור לו לנסע בדרך של הפריצות אפלו שישמר על עיניו לרשע וחשב

המסתכל בעריות ומעלה על דעתו שאין בכך כלום,

שהוא אומר: וכי בעלתי או קרבותי אצלה!?

והוא אינו יודע שראית העינים

עוון גדול... ברמב"ם הלכות תשובה(פ"ב ה"ד):

ראש נקוי

אומרת לנו התורה "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה" (דברים פרק כח פסוק לד) אחת
הקללות היא שהראיות יגרמו לשגעון.

אדם שאינו שומר על עיניו ומסתכל לכל עבר, משתגע ממראה העינים, והמציאות
מוכיחה שאדם אשר כל מראה קל מסובב את הראש ואת המחשבה הרי אדם כזה, אין
לו רכוז במחשבה ולא רגע נפשי,

גם מבחינה מדעית זה מובן, כיון שכל תמונה שהעין רואה נכנסת למאגר של תמונות
במח, כל מראה שאינו כשר מוסיף גזק ולכלוף רוחני במח שמפריע לרגע הנפשי וגורם

לאדם להיות יותר עצבני, פגסו, נחסר מנוחה, ובהמשך יפגע השלום בבית, ויביא לידי מריבות עם אנשים, חברים, וכמוכן שהיחס לילדים מלנה באלימות מילולית ופיזית,

אדם הופך להיות "משגע" וזוהי מציאות שכל אחד יכל להוכח בה בעצמו שלאחר שהוא פגס בעינים הוא משתנה לרעה מתנהג אחרת והופך להיות אדם שלילי מבלי שישים לב לכך.

פעס, אלימות, מריבות, גרושין, קשיי למוד, כל זה אפשר למנע ברגע אחד של רכוז והשתלטות על היצר מבלי להפשל ולראות נשים ושאר מראות אסורות.

עלינו

מאיים

שני שפורים מהלכים באמצע כביש מהיר נהגים צופרים, צועקים והם שרים באמצע הכביש מדדים מצד לצד, מכונית עוצרת בסמוך נהג מציץ מהחלון וצועק לעברם ותזרו, כביש זה מסכן, יש כאן סכנת חיים, נהג שלא יבחין בכם מבעוד מועד יפגע בכם, בבקשה אל תלכו באמצע הכביש. הם מסתכלים עליו ועונים: "אל תאיים עלינו ואל תפעיל עלינו לחץ של הפחדות, מכוניות לא מפחדות אותנו..."

תן לנו ליהנות מהחיים לשיר באמצע הכביש וחוץ מזה מי קבע שאסור ללכת באמצע הכביש? "

נו אל תהנה קיצוני...

והם ממשיכים ללכת באמצע הכביש עד שעוברת מכונית מהירה שלא מבחינה בהם ומעבירה אותם לעולם הבא...

טענותיהם קיצוני, איומים, הפחדות, לא הועילו להצילם פיון שאלו טענות שוא בדיוק כמו אותן הטענות שטוענים אלו שלא רוצים לשמר על העינים...

מציל

כשהמציל על החוף צועק לא להפגס למים יש סכנת טביעה אף אחד לא פונה איליו בגישה של... למה לאיים? למה להפחיד? פשוט לא נכנסים.

כשמשרד הבריאות מודיע שיש חשש הרעלה במים ואפלו החשש קטן ביותר כולם עוברים למים מינגלים.

מפני שרוצים להשאר בריאים ומפחדים ממחלות אפלו חשש דמיוני גורם לכולם לשנות הרגלים.

ראיות אסורות גורמות נזק בלתי הפיך לאישיות האדם אמנם נשאר בחיים וגופו לא נעשה חולה אבל מהות האדם נהרסת. תכונותיו משתנות, לאט לאט הופך להיות אדם אחר, לא רגוע ועצבני עם נטייה לאלימות.

חז"ל הזהירו מבטיות אלו ואחרות בדיוק כמו אותו מציל שצועק לא להכניס למים.

עובדה!

אין פאן פגנה להפחיד אלא להביא ראיות ועבדות מהמציאות, שאם לא שומרים על העיניים מפסידים.

לאדם נשוי יחסר השלום בבית. כיון שהקב"ה מנהיג את עולמו מדה כנגד מדה אז ככל שהוא יסתכל על נשים אחרות כך אנשים זרים יסתכלו על אשתו והקנאה רקב בעצמותיו וזה מלבד קנאתה בנשים אחרות שעליהן הוא מסתכל. מה שיביא לגדי ויכוחים ומריבות באפן תדיר.

וזה שאינו נשוי יתקשה במציאת זיווג כיון שהוא מסתכל בנשים הוא מראה לכלן שאין בו נאמנות כלפי אשה אחת וה' נותן בלבן להתרחק ממנו הוא במבטיו מזלזל בנשים והן מזלזלות בו. וכך הוא מוצא את עצמו לבד תקופה ארכה והכל מדה כנגד מדה.

ברגעים שאדם מתאפק

עוצם את עיניו ככל שהרצון שלו לחטוא חזק יותר ואינו חוטא

כך תפלתו באותה עת תתקבל יותר

הזה

הדתי

אחד השקולים העקריים לפני כל מעשה הוא לברר האם במעשינו ניגרם חלול ה'.

לדגמא פשרואים בפתונה מעורבת זוג חרדים אומרים... "אם להם מותר גם לנו מותר".

כְּשֶׁרוֹאִים אָדָם עִם כֶּפֶה וְזָקָן מִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים בְּרוּחַב, אוֹ שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל לֹחַ מוֹדְעוֹת עִם תְּמוּנוֹת שְׂאֵינָן צְנוּעוֹת, זֶהוּ חִלּוּל ה' ! כְּשֶׁרוֹאִים אָדָם עִם כֶּפֶה מִסְתַּכֵּל בְּכוֹתְרוֹת שֶׁל הַעִיִּתוֹנִים מִמְלָמְלִים "הַדְּתִי הַזֶּה"...

גַּם הַעוֹמֵד בְּתַחֲנַת אוֹטוֹבוּס אוֹ הַמְחַכֶּה בְּתוֹר בְּדוֹאֵר וּמִסְתַּכֵּל עַל הַפְּקִידָה אוֹ עַל הַעוֹמְדוֹת סְבִיבוֹ בְּהַתְעַנְיָנוֹת וְתִירָה, גוֹרֵם לְחִלּוּל הַשֵּׁם וְאַפִּילוֹ שְׁעוֹשֶׂה זֹאת רַק בְּזוּיַת הָעֵין.

כָּל פְּעוּלָה שֶׁיְכוֹלָה לְגָרוֹם לְגִיחוּץ, וּסְלִידָה, מִהַתוֹרָה וּמִיְהוּדוּת נֶחֱשֵׁב לְחִלּוּל ה', וְעַל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה אֲלָא רַק יוֹם הַמִּיתָה מְכַפֵּר.

לא מפסיק להסתכל

הַצַּעַד הָרִאשׁוֹן שְׁעוֹשִׂים כְּאֶשֶׁר מַחְלִיטִים לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה וְלִשְׁמֹר עַל הַעִיִּנִים הוּא לְהַפְסִיק לְהַסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים

אָדָם שֶׁמִּמְשִׁיךְ לְחִטּוֹא דוֹמָה לְטוֹבֵל בְּמַקְוֵה לְטַהֲרָתוֹ וְתוֹפֵס בְּיָדוֹ שֶׁרַץ טָמֵא וּמִמְשִׁיךְ לְטַבֵּל...

כָּל בַּר דָּעַת מִבִּין שֶׁאַפְלוֹ הוּא יְטַבֵּל אֶלְף טְבִילוֹת כָּל עוֹד שֶׁלֹּא יִזְרַק מִיָּדוֹ אֶת הַשֶּׁרֶץ הוּא לֹא יִצְלִיחַ לְהִטָּהֵר. בְּדִיוֹק כֶּךָ נִרְאֶה אָדָם שֶׁחוֹטֵא מִתְחַרֵּט וְחוֹזֵר וְחוֹטֵא. מִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים, מִתְחַרֵּט, וְשׁוֹב מִסְתַּכֵּל,

בְּכַדֵּי שְׁהוּדוּי יוֹעִיל וְהַתְּשׁוּבָה תְּכַפֵּר צָרִיךְ לְהַפְסִיק לְחִטּוֹא, אֲעִי"פ שֶׁבִּלְב הַרְצוֹן עֲדִין קָיָם מְכַל מְקוֹם מִפְּסִיקִים, עוֹשִׂים גְּדוּלוֹת, וְכֶךָ אֶפְשָׁר לְהִיטָהֵר לְפָנֵי הַקָּב"ה.

יש רגעים

**שְׂאֵדָם בְּדַרְגָּה רוּחָנִית גְּבוּהָה
וַיֵּשׁ יָמִים שֶׁהוּא בְּדַרְגָּה רוּחָנִית נְמוּכָה**

**לְכֵן אֵי אֶפְשָׁר לֹמַר לִי זֶה לֹא יִקְרָה
אֲלָא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַפְּעֻלוֹת
עַל מְנַת שֶׁלֹּא לִפְל
לֹא לְחַזֵּר עַל אוֹתָן טְעִיּוֹת**

דד. פקידות במשרד - המוכרח לעבוד במשרד עם נשים יעשה את כל האפשרויות על מנת שלא לשהות לידן או מולן (כתב בשו"ת תורה לשמה סימן שצד עיקר הדבר תלוי בזה דאם מתכוין לראות ביופיה וכן אם הוא מתכוין לשמוע קולה וחיבב הדבר הזה בעיניו כי נח לו הדבר הזה שנזדמן לו ליהנות ממנו ה"ז ודאי איסורא קא עביד אך אם אינו מתכוין לזה ולא נח לו בדבר הזה שנזדמן לפניו ואדרבא הוא חפץ ורוצה שתשתוק זאת האשה המזמרת כדי שלא ישמע או שתלך זאת היפה מלפניו כדי שלא יראנה אלא שהוא בע"כ שומע ובע"כ רואה אין בזה איסור. והובאו דבריו בספר הסתכלות כהלכה).

סה. טרמפ אחרי העבודה – אין דרכה של צניעות לקחת אשה טרמפ אבל אם מצטרפים לנסיעה נוסעים נוספים ואין חשש של יחוד והרהור אפשר להקל בשעת הדחק (כין שיכול להגיע להרבה תקלות ומכשולים).

סו. פקידה בבנק - אסור לאיש לפנות לפקידה שאינה צנועה ואם אין כל אפשרות אחרת יפנה מבטו לצדדים או למטה ולא יסתכל עליה ישירות (על פי העקרונות הנ"ל)

סז. מעלית – כשיש נשים לא צנועות עולות במעלית חל איסור להכנס למעלית ולעלות עימם לכן יעלה במדרגות או יחכה למעלית הבאה (אין להכניס עצמו למקום סכנה).

סח. דיבורים מיותרים - בכל מקרה אין היתר לדבר עם פקידה בסגנון חברותי אלא רק עניני עבודה בלבד.

סט. שיחות עם אשה - שיחה לצורך העבודה מותרת אבל שיחה על שאר עניני משפחה וכן על שאר נושאים שאינם קשורים לעבודה יש להמנע כליל (שו"ת יביע אומר חלק ו - אורח חיים סימן יג).

ע. עמידה בתור - יש איסור על האיש לעמוד בתור אחרי אשה אלא יהפוך פניו ויעמוד עם הגב אליה (אם הליכה אחריה אסורה כל שכן שעומדת לפניו ונאלץ להסתכל עליה לכן מחוייב להסיט מבטו לצדדים).

נניח...

בהרבה תחומים אנשים מוכנים לותר על מקור פרנסה מכבד עבור הקפדה על המצוות לדגמא: נניח שנותנים לאדם עבודה במפעל בשר שחלק מעבודתו הוא יצטרף לטעום מבשר חזיר. שום יהודי לא יסכים לטמא נפשו עבור כל הון שבעולם או יציעו לו עבודה שבה יצטרף לנסוע בשבת כאדם השומר תורה ומצוות הוא לא יעז לעבוד בעבודות אלו ואחרות העקר שלא לאכול טרפה ולא לעבוד בשבת אפילו בשביל הפרנסה

אבל בתחום הצניעות אע"פ שאותה מחשבה צריכה להיות גם כשעובדים במשרד ששם עובדות נשים חשופות,

המצאיות היא שאנחנו רואים אנשים טובים ואפילו שומרי מצוות יושבים לעבוד במשרד שמוקם פקידות שאינן צנועות ומשתמשים בהיתרים דחוקים וסומכים על עצמם שאינם

מהרהרים ובךך שהם נאלצים לעבד לצורך פרנסה. וזאת למרות שלעולם לא יעבדו בשבת ולא יאכלו טרפות

מדוע בנושא זה ההקפדה רופפת למרות שהעובד מטמא את נפשו באופן קבוע והנזק שלו הוא יום יומי ללא הפסקה.

הרי אם לא היו משלמים כהוגן או שבעל הבית היה בוס פוגעני שרומס את כבודם של העובדים, רבים היו עוזבים ומתפטרים מרצונם.

וצריך לעשות חשבון נפש גדול מדוע זה כך

שלעבד עם נשים לא צנועות אפשר ומתפטרים על פגימת עינים ואלו על כל הרעת תנאים מיד מתלוננים, ואפלו מתפטרים

לי זה לא יקרה

חושבים "זה שום דבר" "לא יקרה כלום", קוראים עתונים וצופים בחדשות מדברים עם המוכרת, עם הפקידה בבנק, ואפלו עם השכנה וחושבים לא קרה כלום.

האמת שקרה הרבה, נפרצה חומת הגדר שהציבו חז"ל היודעים את נפש האדם שברגע שהוא מתחיל להסתכל על ראיות אסורות הוא בקלות חוטא וכו' ברגע שהוא מדבר דבורים מותרים עם נשים אפלו שהוא חושב שהוא לא עושה כלום הוא בקלות יפל בחטא הידוע, זה רק ענין של זמן.

הכל מתחיל ונגמר בשמירת העינים וקדשת הבית היהודי. כשצופים בחדשות אפלו לשניות הנזק פוגם ומטמא את נשמתו ואדם לא מבין "מדוע לא הולך לו". הפרנסה, השלום בבית, חנוך הילדים ועוד כשלונו.

(אי אפשר להתעלם מהבעיה הכואבת שחדרה לכל שכבות העם שנקראת "מחשבים".)

לכן חידנו פרק שלם שעוסק במחשבים תקשורת ויצר הרע יהי רצון שהקב"ה יצילנו לבל נפל ברשת של המשחית הגרוע מכל האויב הקשה ביותר שעמד לנו מאז בריאת העולם ועד היום)

התחיל בגדול

לפני עשרות שנים היתה המצאה שקראו לה "טלוויזיה" כל גדולי ישראל יצאו נגד ועד היום רבים וטובים שומרים על פסק ההלכה ולא מכניסים טלוויזיה הביתה כיום לאחר עשרות שנים הכל יודעים כמה גדולי ישראל צדקו בהתנגדות למכשיר התקשורת שהצופים בטלוויזיה נחשפים לאלפי מעשי אלימות ופעולות של רצח מדי שבוע מלבד כל מעשי ההוללות והפקרות שמופיעים שם תדיר וכל דפויסי ההתנהגות משתנים לרעה ופוגעים בנשמתם הטהורה

גדולי ישראל בזכות שכלם הבינו שכאן יש התחלה של הרס וחרבון
כיום גם חלונים ואפלו גויים מבינים שטלויזיה גורמת נזק וזה פשוט.
לאחר מכן יצר הרע המציא את הוידאו ששם הפריצות והסכנות היו בהשג יד וכל תאב
יכל לחטוא בקלות עד שבזמנו חשבו שאין משחית גרוע יותר מזה,
פעבור שנים אחדות המציאו את הלנינגים והקבלים והפעם זה מגיע ישירות הביתה, מבלי
להתאמץ
וזה מצב גרוע יותר כיון שבכל חדר אפשר להכניס חצי מהעולם לתוך מכשיר אחד דרך
קבלים וצלחות. מבלי לטרח
ועדן היו כאלה שלא הכניסו טלויזיה הביתה וכך לא נפגעו וכן כאלה שחששו מלהתחבר
אל קבלי ההרס.
לאחר שנים המציאו את המחשב שתחלת הניתו היתה לשם למודים, עבודה וכדומה,
עם הזמן יצאו גדולי הדור נגד המחשבים ופסקו שזהו כלי מסוכן שגורם לתוצאות
הרסניות ולכן אין להכניס מחשב הביתה
ואלו ששמעו הוציאו את המחשב ושמרו על ילדיהם.

אינטר...מת.

בזמננו הדברים השתנו...

לאחר שהמחשב התקבל ברוב בתי ישראל המצאה המצאה שהיא הקטלנית מכולם ממש
יצירת מופת של היצר הרע, כלי משחית של ממש שמעולם לא היה כמוהו וכל האפשרויות
הקודמות הן ככלי משחק לידו והוא

"האינטרנט" ה' ישמר ונציל!

אם פעם אדם היה צריך להמתין כדי שיתחיל שדור או לצאת מהבית כדי להביא לחדרו
את החטא...

כיום באמצעות מחשב ביתי אפשר להגיע למקומות הכי מתעבים לדעת ולראות הכל
בקלי קלות. בלחיצה אחת הנשמה מתלכלכת בטומאות הכי מסואבות שבעולם.

והגרוע ביותר שאין דרך להלחם עם הסכנה הזו ויש הרבה שחושבים שמצוה להכניס
הביתה מחשב...

וכגודל ההתקדמות כך גדל הסכנה והנפילות.

הכלי המודרני הזה פרץ את רשות היחיד והכניס את כל היצורים בעולם למקום אחד מה
שיותר פרובוקטיבי חצוף יותר שונה יותר הופך להיות מענג יותר

כל אדם שרוצה לפרסם את עצמו מחשבותיו הגיוני, תמונותיו, מקימ לעצמו אתר שבו הוא חושף את עצמו וזה גורם לאחרים להתעניין

ברגע אחד אדם יכל להיות בכל מקום שבעולם עם מי שהוא רוצה בנקישה על מקלדת או בהוזנת עכבר הוא בדרך לשאול

האפשרות לחטוא היא בקלות כיון שאין לו מעצור, מחסום או זמן לחשיבה אלא מיד כשהוא מחליט לחטוא הגיהנם נפתח לפניו

המציאות מוכיחה מדי יום שדרך האינטרנט לומדים הכל, לרצח להכות לגנוב לעשות את כל המעשים המתעבים ביותר בעולם וצריך לברח מזה וכולם יודעים ו...גולשים

ה' נצילנו

ולזכר

לדעת

כשאנחנו יודעים שהאינטרנט הוא סכנה לעינים ולנשמה אם כן כל מי שנותן חפץ לעצמו ומתיר לעצמו לשוטט אפלו באתרים כשרים אם גייע הרגע שהוא יפל הוא לא יוכל לומר אני לא אשם בזה כי.. אף ורק הוא האשם העקרי.

כל שיש אפשרות אחרת להסתדר או שאין הכרח במידע מהאינטרנט וכן פשוט מקורות אחרים להוציא מידע או אפשרות לתת לאשה לעשות כן מחנכים לעשות כן שאולי זה הוא נקרא חוטא

ההיתר

על

גולש

אדם חושב שהוא יתחבר על מנת ללמד או לצרף פרנסה זה כל האסור הגדול שיש לאדם שהוא צריך לשבת מול המחשב ולהתחיל לחשוב כיצד להתגונן

כבר פסקו גדולי הדור הגלישה באינטרנט אסורה אין דבר כזה להיות דתי ולגלש כי בכל מקום יש סכנה. אינטרנט ודת לא הולכים ביחד נקדה.

כמו שיש הרצאות שמיעדות לחילונים בלבד ועל החמר שמופץ כתוב : לא לדתיים , כך צריך לזכר שאינטרנט ודתי לא הולכים ביחד , גם לא אתר דתי.

ומי שחושב להתיר לעצמו לשבת ולגלש יכל להנכח במציאות היום יומית שמוכיחה לנו עשרות פעמים ביום שהגלישה באינטרנט היא דבר מסכן ביותר

מדי יום בחורים ובחורות נכשלים וצונחים למעמקי תהומות האינטרנט. נמשכים למערבלת שמורידה את הגולש אפלו הצדיק ביותר אל הטמאה הגרועה והבוזיה ביותר, מראה את כל מיני הפעור והרע והגעל שיש בעולם.

משפחות רבות התפרקו נשברו לרסיסים כתוצאה מההצצה הבזויה שסוּחַפּת לעולם התהו.

רחמנות על אותם ילדים להורים שטועים שהחליפו את כל חיי משפחתם עבור העולם הוירטואלי.

הם רק רצו להציץ מתוך סקרנות ובשניות אחדות הפכו מתמימים לתפוסים במלכדת שגבתה מהם דמעות ודמים רבים...

ואתר

אתר

הממחיות של מקימי האתרים היא להכניס בו כמה תמונות מקפצות המון צבע וגרפיקה חדישה וזאת כדי שכל גולש תמים שנכנס יסתקרן להמשיך למקומות באושים.

זה כמעט ובלתי אפשרי שלא להתקל בפתאומיות בחלון שנפתח ובו מראות אסורים מהסוג המסכן והמשחית ביותר

ויעידו על כך מאות ואלפים של גולשי אינטרנט. שבוכים ימים ולילות על כך שנכשלו.

שהתפנונו רק ללמד או להוציא מידע כשר מהאינטרנט ולדאבונם לעולם לא יחזרו להיות מה שהיו לפני כן אפילו שלא התפנונו למשהו רע.

ולצערנו גם משפחות רבות חשבו שלהם זה לא יקרה ונהרסו כליל בגלל האינטרנט.

אתר

על

נפלו

יש מקרים רבים של טובים וחזקים שברגע אחד אבדו את כל עולמם גם הם היו בטוחים שלי זה לא יקרה אבל זה קרה וזה יכל לקרות לכל אחד שלא ישים לעצמו את הגדרות והמחסומים על מנת של יכשל.

אברך חשוב רצה לענות תשובות באינטרנט הקים אתר על מנת לזכות את הרבים ולבסוף נמשך עד כדי כך שהוא גם בשבת המשיך לצפות,

לאחר ליל הסדר המשפחה פנתה לישן וכשהכל נרדמו האבא קם לשוטט באינטרנט ונתפס על ידי ביתו שקמה בלילה לשרותים..

בחור שיבה שבפעם הראשונה נתקל ברשת נלכד וחסא בחטא הידוע והגרוע מכל.

איזו בושה איזה קלון של אותם אלה שנכשלים..

לבד

הבושה הטבעית הקיימת אצל כל אדם מפני זולתו היא בריאה וטובה. היא מסיעת לאדם לגבר על נטיות כעורות שקימות בקרבנו כיון שאינו רוצה לממשן לפני בני אדם לכן הוא נמנע מהם אבל באינטרנט. המקום פלו אנונימי, זהות האדם אינה נודעת והוא אינו חושש מפגיעה בתדמית ולכן הוא מרשה לעצמו לעשות עוד דברים שלעולם לא היה עושה מול אנשים וכך מתחילה, ההסכפות אחר כל הטמאה והפריצות שקימת באינטרנט דוהרת ללא מעצורים.

אין בושה באינטרנט ולכן המחסום הזה מתבטל ומה שגורם לאנשים לפל

אדם יושב בחדר סגור ונעול מול המחשב מחבר לרשת העולמית מרגיש אנונימי לעשות מה שהוא רוצה אף אחד לא יכל לתפס אותו ואף אחד לעולם לא ידע להיכן הוא נכנס ומה הוא ראה ואם אין לו יראת שמים והוא לא מרגיש את אלקים שרואה את הכל אז הוא בקלות חוטא כיון שבליחצת כפתור אפשר להגיע אל המחוזות האפלים ביותר שבאנושות. הזהמה העולמית, מופיעה בכל צג, בכל בית.

אפלו בחדרים שיש שם מלאי של ספרי קדש ומזוזות, והכל בליחצה קלה.

מובא בגמרא "וכשחלה רבי יוחנן בן זכאי, אמרו לו, רבנו, ברכנו. אמר להם, יהי רצון, שיהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם. אמרו לו תלמידיו, עד כאן? אמר להם, ולנאי, תדעו, כשאדם עובר עברה, אומר, "שלא יראני אדם".

בכל עת שאדם מול המחשב ולא מטמא את עיניו

זוכה לשכר רב מאד פאלו הוא בשוק הומה פריצות

מה יקרה אם...

אם יכנס אדם בפתע פתאם...או המחשב נתקע, יקבל וירוס שלא יאפשר למחוק את "ההסטוריה" טכנאי מחשב מגיע ורואה לאיזה מקומות נכנס היושב מול המחשב...בושה וכלימה

ומה אם התקינו במחשב תוכנה שמקליטה ושומרת כל תמונה או אתר, אם אדם יחשש מזה הוא לא יחטא

לְכוּ אֶפְלוּ שְׁנַמְצָאִים בְּחֹדֶר לְבַד מוֹל הַמְּחֻשָּׁב וְאַף אֶחָד לֹא רוֹאֶה וְאֵינוּ יָכֹל לְתַפֵּס

צְרִיכִים לְזָכֵר ה' רוֹאֶה זוּהִי יְרֵאת שְׁמַיִם בְּכָל שְׁעוֹת הַיְמָמָה וּבְכָל מַעֲשֵׂה שְׁאֲדָם עוֹשֵׂה צְרִיף
לְדַעַת וּלְזָכֵר שֶׁה' רוֹאֶה אוֹתֵנוּ תָמִיד, אֵינּוּ מְצִיאֹת שֶׁה' לֹא רוֹאֶה אוֹתֵנוּ.

מִהַקְב"ה צְרִיף לְהַתְבַּיֵּשׁ. ה' שׁוֹמֵר בְּמִאָגֶר אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת וְהַתְּמוֹנוֹת, "הַהֲצָצוֹת
לְרַגְעִים" הַכֹּל נִשְׁמָר עַד לְיוֹם הַדִּין.

**בְּכָל נְסִיוֹן אָדָם יָכֹל לְעַמּוֹד בּוֹ
אֶפְלוּ הַקֶּשֶׁה בְּיוֹתֵר פִּיּוֹן
שֶׁהַקְב"ה נוֹתֵן לְאָדָם נְסִיוֹן
שֶׁהוּא יָכֹל לְעַמּוֹד בּוֹ**

יכל לקרא לכל אחד...

אָמַר רַבִּי לְוִי בֶר חֲמָא... לְעוֹלָם יִלְחָם אָדָם עִם הַיֶּצֶר הָרָע וְאִם רוֹאֶה שֶׁהוּא מְפָסִיד יִלְמַד
תּוֹרָה אוֹ יִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע וְאִם גַּם זֶה לֹא עוֹזֵר... יִזְכֹּר בְּיוֹם הַמִּיתָה... (בְּרִכוֹת ה')

הַדְרָף לְהַשְׁמֵר מִהַחֲטָא הַיָּא לְזָכֵר אֶת יוֹם הַמִּיתָה אָדָם לֹא יוֹדֵעַ מְתִי יִלְקַח לְעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן
יָכֹל לְהִיּוֹת שְׁעֵכְשׁוֹ אוֹ עוֹד דְּקָה אוֹ כְּמָה שָׁנִים הַכֹּל יָכֹל לְהִיּוֹת...

וְאוֹלֵי מוֹל הַמְּחֻשָּׁב בְּרַגַע שֶׁל שׁוֹטְטוֹת מְסַכְּנֹת אָדָם מֵת הַנְּשֻׁמָּה עוֹלָה לְשָׁמַיִם וְרַק הַגּוֹפָה
נִשְׁאָרֵת בָּאִים וּמוֹצָאִים אוֹתוֹ מֵת מוֹל הַמְּחֻשָּׁב

וְכוֹלָם רוֹאִים מָה הוּא עֹשֶׂה בְּשָׁנִיּוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת לְחַיָּו וְאָדָם נִפְטָר וּמִשְׁאִיר אֶת הַמְּחֻשָּׁב
פְּתוּחַ עִם כָּל הַזְּהֻמָּה שֶׁנִּרְאִית בּוֹ אֵיזוֹ בּוֹשֶׁה וּכְלִימָה.

עוֹבֵד ה' אֲמַתִּי

**אֵינּוּ לוֹ שְׁעוֹת שֶׁהוּא לוֹמֵד תּוֹרָה וְשְׁעוֹת שֶׁהוּא מְתַבְּטֵל
אֵלָא בְּכָל עֵת וּבְכָל מַצָּב הוּא עוֹסֵק בְּמַצּוֹה אוֹ בְּלְמוּד תּוֹרָה
וְאֵינּוּ אֶצְלוֹ הַתְּבַטְלוֹת כָּלֵל!!!**

לפעמים יש תחושה שאין אפשרות לשמר על העינים מול המחשב שהפתוי הוא כל כך גדול שאי אפשר להחזיק מעמד שהנסיון הוא גדול מדי.

כדי להצליח צריכים להיות מיושבים ולא פזיזים לפני שמסתכלים לחשוב רגע האם זה משתלם מבט אסור אינו מוסיף לנו מאומה אלא להיפך מפתה חוץ מזה פלום אז למה להתחיל נחשוב צעד אחד קדימה רגע לפני הנפילה נחשוב האם כדאי להרים את הראש האם כדאי להתבונן

וזה הקושי העצום מול המחשב שאם פעם אדם בשביל לחטוא היה חושש לצאת החוצה לא רוצה להתקל בנשים לא צנועות כיום אדם בביתו פשוט מול המחשב בשביל לכתב או ללמד ברגע אחד של קלות ראש והקנעות ליצר מאבד את כל עולמו

הידעת...

החלפת התורה והלמוד תורה ב... סרט
זה עלבון לתורה
מפני שפרוש הדברים
שאדם מעדיף להתרכז במעשה גויים
ולנוח מהתורה...

מי שייכל לעמוד להתגבר ולעצם את העינים כשהוא מהלך בדרך הוא גם יכל לשמר את עיניו כשהוא מול המחשב הכל קשור ברצון ובשכל ובהבנה כשאדם מבין שאסור לפגם בעינים זה לא משנה היכן הוא נמצא כי בכל מקום הוא ישמר על העינים

אדם היודע שכל מבט אסור מביא אותו לענשים חמורים והוא עובר בכל רגע של ראיה איסור מדאורייתא ודרךנו זה ישפיע עליו גם כשיהיה לבד מול המחשב.

צריך ללמד בספרי המוסר העוסקים בשמירת עינים ולהבין יותר את החומרא והסכנה שבדרך כך משיגים יותר כחות להתמודד בנסיון.

בדיוק כמו אדם שמבין שאסור לשתות רעל אפילו בחדרים חדרים הוא לא ישתה אבל אדם שחושב שרק מול אנשים צריך לשמור על העיניים בחדרי חדרים הוא יכשל.

פצ"ץ

אתר

כולם מבינים שאדם לא יכנס לעולם לשדה מוקשים כדי לשמור או לראות שעורים בפרט כשיכל להשיגם ממקומות אחרים ובטוחים יותר.

אינטרנט זהו שדה מוקשים ראיה אחת גומרת את האדם בעולם הזה וגם מהעולם הבא ואין ערך לשום מצוה שעושים על ידי שפוגמים בעיניים לכן אסור לתת כל פתח לאינטרנט צריך להבין שזהו כלי משחית שיכל להרס ולגרם לנזק מתמשך ששנים רבות יצטרכו לנקותו

יש תחושה שמצוה להקים אתרים חרדים ודתניים אבל לצערנו זה נותן לגטימציה לכלי משחית אדם חושב בלבד אני אתחבר רק בשביל שעורי תורה ומבלי משים לב מוצא את עצמו מגיע לבאר שחת

נזהר

אני

אפילו שאדם יעשה גדרים לעצמו אין לו להביא את עצמו לידי נסיון, עץ ההתקרבות אל מקום בו עלול האדם להגיע לידי עברה אסור על פי ההלכה. וכמו שכתבנו לעיל שאדם שנקנס למקום שיש שם נשים ושומר על העיניים שלו נקרא רשע כיון שלא היה צריך להקנס לשם

כך גם כשאדם נכנס לאתר שיש בו סבירות גבוהה לחטוא אפילו שהוא ישמר על העיניים, נקרא חוטא.

בישין

מרעין

כל מעשי אלימות שרואים משפיע על הנפש אפילו שנעשה על ידי דמויות מונפשות או בעלי חיים מצחיקים, זה מזיק בין למבגרים ובין לילדים כשרואים איך שני עכברים מכים אחד את השני במקלות דב מציר גונב או פיל מכה בחדק, ברגעים הראשונים זה נראה מצחיק אבל אחר כך מנסים אחד על השני לומדים כיצד לענות בחצפה ובעזות ולא מבינים מה קרה לילד...

וסרטים מבקרים הנראים כאלו כשרים אבל האמת היא שהם משחיתים את הנשמה, אדם רואה וחושב שהוא לא עובר עברה אבל האמת היא שבכל ראייה אשה הוא עובר בלאו ובצפייה אחת הוא יכל לעבר על אלפי לאוים, מלבד האסור החמור של בטול תורה.

ההלכה שאסור לצפות בסרטים מכל הסוגים ואכן כולם עומדים בפקד, כשראה יצר הרע שאינו יכל להסיט את העם מלחטוא עשה דבר מחכם ביותר משד קמץ עסקנים בשביל בצע כסף כדי שיעקפו את הפעיה ויורידו כמה תמונות וקטעים שנראים לא צנועים על פי שקולים מסחריים ויוציאו סרטים שיקראו מבקרים לזכות את תינוקות של בית רבן המסכנים והאמללים שרוצים לראות סרטים ואינם יכולים

אותם תינוקות של בית רבן במקום להרגע במשחקי כדור או לשבת ללמוד יושבים לצפות מול המחשב כמה שעות טובות וכשאומרים להם זה אסור הם עונים בהרמת גבות "למה אסור זה כשר", זוהי הטעות!!!

למרות שהסרט "מבקר" או "מאשר" ואפלו סרט מציר.

עא. שלום בית - אחת הסגולות הגדולות ביותר של שלום בית והפרנסה הוא עניין של שמירת עינים ולכן על האשה להשתדל מאוד לעזור לבעלה שלא יפגום בעינים ותמנע ממנו להגיע למקומות כאלו אפילו בדברים שנראים פשוטים (שכל מראה שהוא לא צנוע יכול להרוס פוגם במחשבה בקדושה ובשלום בית).

עב. קרובות משפחה – דודות ואחיות אפשר להקל ולדבר עמהם כשאינן חשש הרהור אבל שאר קרובות כשאינן לבושות בצניעות אין היתר להסתכל עליהן (כיון שדין כשאר נשים בפרט שגורמות להרהור).

עג. בגדים התלויים על החבל - אסור להסתכל על בגדי נשים שתלויים על החבל אבל אם אינו מכיר את האשה מותר לו (שולחן ערוך אבן העזר סימן כא ואסור להסתכל בנשים שעומדות על הכביסה. ואסור להסתכל בבגדי צבעונים של אשה שהוא מכירה, אפי' אינם עליה, שמא יבא להרהר בה).

עד. עבודות הבית - אסור להסתכל על אשה שתולה כביסה או ששוטפת את הבית אפילו לבושה בצניעות (כתב הרמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כא הלכה כא וכן אסור לאדם להסתכל בנשים בשעה שהן עומדות על הכביסה, אפילו להסתכל בבגדי צמר של אשה שהוא מכירה אסור, שלא יבוא לידי הרהור).

עה. משרתת גויה - מי שיש לו עובדת זרה מחויב לצוות עליה להתלבש בצניעות (בפרט כשמסתובבות בבית ובחוץ גורמות להחטיא את הרבים).

עו. גן שעשועים – גבר שלוקח את ילדיו לגן שעשועים לבדו צריך להתרחק ככל האפשר מלשהות ליד נשים וכל שכן שלא לדבר עימהן (כבר שמענו על מיקרים שאשה היתה בגן שעשועים יחד עם אבא אחר ופרצו כל גדרי הצנעיות שכן מתחילים קשרים דיבורים ומקום מפגש ה' ישמור ויציל).

עז. אריזות מזון או בגדים – יש להשתדל שלא להכניס תמונות שאינן צנועות המודבקות על גבי אריזות שיש בזה סכנה גדולה של פגימת עינים וכן יש להיזהר שלא להכניס הביתה כל מיני שקיות או אריזות שיש בהם תמונות תועבה שמכניסים הביתה בקלות הרס ואבדן.

עח. מוצרי ניקיון וטיפוח - תכשירי טיפוח העור כגון קרם גוף שמפו וכולי שיש בהם תמונות שאינן צנועות יש להוריד המדבקה מהמוצרים על מנת לא להכשיל את הבנים בבית.

עט. חוברות ו"מאגזינים" של חילונים – כשמחכים בתור או שמתארחים אצל משפחה שאינם שומרי תורה ומצוות סכנה גדולה היא לקרוא את החוברות המקולקלות האלו אפילו שרוצים לקרוא כאילו מידע לרפואה או לבישול זהו הרס שהילדים רואים ולמדים שדברים כאלה אפשר לקרוא ויראי שמיים אינם מכניסים לביתם אפילו עיתונים כשרים.

פ. מכתבים – כל מכתב שמגיע הביתה יש לבדוק אם יש בו תמונות שאינן צנועות שכיום רבות החברות ששולחות לבתים חוברות לקניה ולמכירה וכן חשבונות תשלומים שאינן צנועות.

פא. תליית תמונות - אין לתלות במסדרונות הבית תמונות שמופיעות שם נשים שאינן בצניעות ותמונות של חתן וכלה מבני הבית עדיף לתלות בחדרים פנימיים (על מנת שהנכנסים הביתה לא יכשלו בראיית אשה).

פב. כותרות - אסור לקרוא עיתונים מעיקר הדין וגם את כותרות העיתונים ואדם שקורא את הכותרות של עיתוני הבוקר אפילו ששומר על העיניים נקרא רשע (עי"פ הגמרא בבא בתרא המבוארת לעיל כיוון שמכניס את עצמו לנסיון אפילו שמתגבר עליו נחשב כרשע ולכן אסור לו אפילו לקרוא בכותרות).

פג. חדשות - מי שמתעניין בחדשות לצרכי פרנסה אסור לו להסתכל בתמונות של פריצות ושאר איסורים.

פד. תיבות דואר - מצוי לרוב ששולחים פרסומות וקטלוגים ולרוב זה מלווה בתמונות שאינן צנועות לכן אין להכניס הביתה

פה. אינטרנט - על פי הוראת גדולי הדור יש איסור חמור להכניס הביתה אינטרנט וכל בית שמכניסים אינטרנט צריכים לדעת ששם הסכנה כפולה ומכופלת ואין מי שיכול לומר לי זה לא יקרה יש איסור להתחבר לרשת האינטרנט אבל כשיש חסימה מוחלטת מתמונות של פריצות ישאל רב.

פו. צפייה בחדשות – יש להזהיר את המון העם שיש איסור בצפייה בחדשות על כל סוגיהן כיון שיש בזה לשון הרע שמספרים על הבריות וכן נשים שאינן צנועות מראות שיכולות להרוס בית שלם וכן דיבורי כפירה

והטלת שנאה והרס כלפי יראי ה' (כל מבט תמים של חדשות הרי הוא מסתיים בתמונות של נשים לא צנועות בדיבורים אסורים לשון הרע רכילות וכן תמונות של גויים ודברי שנאה וארס נגד התורה ושומרי התורה לכן יש בכך סכנה גדולה).

פז. טלפונים סלולרים – בשנים האחרונות הפכו מכשירים אלו על כל סוגיהם למכשיר מסוכן ביותר שחייב פיקוח ולכן יש לרכוש מכשיר שמאושר על ידי ועדת הרבנים לענייני תקשורת.

פח. עיתונים - יש איסור חמור להכניס הביתה כל סוגי העיתונים ובפרט עיתונים שיש בהם תמונות לא צנועות ואשה שמכניסה חוברות של סריגה צריכה להניחה הרחק מידם של בעלה והילדים ורצוי שלא להכניסם כלל הביתה שזהו מתכון שהורס את השלום בית ואת הקדושה (שילדים קולטים הכל ומבחינים בכל התמונות וההשפעה היא לטווח ארוך אפילו תמונות שניראות לכאורה שאינן מזיקות יש בהן השפעה שלילית ויש להתרחק מהן כמאש ממש ובפרט שהאיש בבית מסתכל בתמונות ופוגם בעיניו לכן אין להכניס כלל תמונות שכאלו אפילו לשם לימוד סריגה או תפירה).

פט. בגדים מפוזרים – בנות הבית צריכות להיזהר ולהקפיד שבגדיהן יהיו מונחים במקום צנוע ובפרט שיש ילדים או אורחים שרואים ויכולים להפגע מכך וכן יש חשש של מחשבות והרהורים שבאים כתוצאה מכך (לעיתים אשה אינה שמה לב שבגדיה מפוזרים בבית וצריכה להיזהר בזה שגם בעלה אינו צריך לראותם וראוי שתזהר בכך כדין כל דבר שמביא לידי הרהור).

שעת רצון

רוצים ברכה ישועה פרנסה לכולם יש טרדות בעיות וצריך הרבה דמעות על מנת שתפלתנו תתקבל.

יש הרצים מרב לרב לקבל ברכה סגלה ישועה מנסים הכל אי אפשר לומר על שום אפשרות של פתח להצלה לתקוה.

אבל צריך לזכר שהמצליח לשמר על העינים ולא להתפתות, שכרו הצלחה גדולה בכל מעשיו, נסוה עליו חן ולכן סגלה שתפלתו תתקבל ברוח,

כידוע משמו של הרה"ק רבי אהרן ראטה זצוק"ל בעל "שומר אמונים" שפשאדם הולך ברחוב ונודמן לפניו הסתכלות אסורה ומתגבר על יצרו, עצם עיניו, ואינו מסתכל. זוהי שעת רצון בשמים ויתפלל ויבקש מאת הקב"ה וישמע תפלתו. כיון שעושה בנגוד לטבע האדם לא מתפתה ולא מסתכל כך הקב"ה יעשה לו נסים שלא כדרך הטבע.

סגלה נגד מחלה

ועוד אחת הסגלות של אדם ששומר על עיניו היא להעביר מחלות ממנו ומאנשי ביתו כמובא בספר תהלים (תהלים פרק קיט) העבר עיני מראות שוא בדרךך חני. ופרש האיבן עזרא שם כי חיי האדם יאריכו אם לא ילך אחר עיניו עפ"ל.

ולכן פשיט חלי יבקשו מאדם קרוב שישמר על העינים באפן מיחד ויתפלל שהזכות תעמוד ותועיל לרפואת החולה. ויראה ישועות.

וכל שכן שהחולה בעצמו שעושה כן הזכות גדולה יותר ולכן חשוב ביותר שלא להסתפל על מראות שוא של נשים כדי שתועיל הזכות לרפואה ולחיים ארכים לו ולבני ביתו.

אמונים

שומר

(טהרת הקודש מאמר שמירת עינים פרק ד') "אחי חביבי אם תלך בשוק ויצרך בוער בקרבך להסתפל בנשים או להגיב עיניך סתם שעל ידי זה תוכל לבוא להסתפלות ולהרהור ח"ו ואתה עומד בנסיון, שלא תשמע לדברי היצר.

אז בזה השעה והרגע אתה נכלל בכלל בקללא דצדיק יסוד עולם כי אין חלוק בין זה הלאו של הסתפלות או לאו של עצם העברה כי כל אבזריהו של גלוי עריות הוא יהרג ואל יעבר

ואם כן אתה עומד בנסיון כעין נסיון דיוסף הצדיק בפרט בחור בשנים והוא מתגבר על היצר ועומד בנסיון. בזה הרגע נשמך זוכה ומקבלת פני השכינה ונעשה שמחה וחדוה בכל העולמות כפי הנסיון. ושכינת כבודו יתברך שמו מתעטרת בך ומנשקת עיניך הטהורים"

יהי רצון
ונזכה לשמור על העיניים
וכל מה שראינו שלא כרצונו
ישתכח מאיתנו